

การจำแนกบริษัทจดทะเบียนที่มีความมั่นคงทางการเงินในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 427 สัมมนาปัญหาทางธุรกิจ
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2552

การจำแนกบริษัทจดทะเบียนที่มีความมั่นคงทางการเงินในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 427 สัมมนาปัญหาทางธุรกิจ

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2552

**CLASSIFICATION OF FINANCIAL STABILITY OF LISTED COMPANIES IN THE
STOCK EXCHANGE OF THAILAND BY LOGISTIC REGRESSION ANALYSIS**

By
Krissana Tanchua

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

A Research Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Bachelor of Arts Program in General Business Management

Faculty of Management Science

SILPAKORN UNIVERSITY

2009

ที่ประชุมสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พิจารณาแล้ว
อนุมัติให้การวิจัยเรื่อง “การจำแนกบริษัทจดทะเบียนที่มีความมั่นคงทางการเงินในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์” เสนอโดย นางสาวกฤษณา ตาลเชื้อ มี
คุณค่าเพียงพอที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
ธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

.....
(อาจารย์ ดร. ธนินทร์รัฐ รัตนพงศ์ภิญโญ)
หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

อาจารย์ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสพชัย พสุนนท์

คณะกรรมการสอบสัมมนาปัญหาทางธุรกิจ

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณกนันทน์ หอมสุต)

...../...../.....

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสพชัย พสุนนท์)

...../...../.....

.....กรรมการ

(อาจารย์สิริชัย ตีเลิศ)

...../...../.....

12490004: สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

คำสำคัญ: ความมั่นคงทางการเงิน / ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย / การจำแนก / การถดถอยโลจิสติกส์

กฤษฎา ตาลเชื้อ : การจำแนกบริษัทจดทะเบียนที่มีความมั่นคงทางการเงินในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (CLASSIFICATION OF FINANCIAL STABILITY OF LISTED COMPANIES IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND BY LOGISTIC REGRESSION ANALYSIS) อาจารย์ที่ปรึกษา: ผศ. ประสพชัย พสุนนท์. 67 หน้า.

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์จำแนกบริษัทจดทะเบียนที่มีความมั่นคงทางการเงินในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลงบการเงิน 3 ปี คือปี 2549 – 2551 จำนวน 238 บริษัท สำหรับเกณฑ์พิจารณาบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงิน คือ บริษัทที่มีผลกำไรต่อเนื่องกัน 3 ปี จำนวน 213 บริษัท ส่วนบริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน คือ บริษัทที่ขาดทุนต่อเนื่องกัน 3 ปี จำนวน 25 บริษัท ในการสร้างตัวแบบการถดถอยโลจิสติกส์เพื่อพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงิน ใช้ตัวแปรอัตราส่วนทางการเงิน 5 ตัวแปร คือ 1) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม 2) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 3) อัตราส่วนสินทรัพย์สภาพคล่อง 4) อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น และ 5) อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นตัวแปรพยากรณ์ โดยตัดค่าผิดปกติเชิงพหุที่พิจารณาจากระยะทางมหาลาโนบิสกำลังสองก่อนทำการสร้างตัวแบบ ซึ่งตรวจพบค่าผิดปกติเชิงพหุในปี 2549 – 2551 จำนวน 8 9 และ 6 ค่า ตามลำดับ สำหรับผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 สามารถพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงินของบริษัทได้ถูกต้องร้อยละ 90.87 91.30 และ 91.74 เมื่อนำไปทดสอบกับข้อมูลในปี 2549 – 2551 ตามลำดับ
2. ตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2550 สามารถพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงินของบริษัทได้ถูกต้องร้อยละ 92.14 และ 90.83 เมื่อนำไปทดสอบกับข้อมูลในปี 2550 – 2551 ตามลำดับ
3. ตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2551 มีความถูกต้องในการพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงินของบริษัทในปี 2551 ร้อยละ 90.50

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2552

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

12490004: MAJOR: GENERAL BUSINESS MANAGEMENT

KEY WORD: FINANCIAL STABILITY / THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND / CLASSIFICATION
/ LOGISTIC REGRESSION

KRISSANA TANCHUA: CLASSIFICATION OF FINANCIAL STABILITY OF LISTED
COMPANIES IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND BY LOGISTIC REGRESSION ANALYSIS.

RESEARCH ADVISOR: ASST.PROF.PRASOPCHAI PASUNON, M.Sc. 67 pp.

Abstract

The objective of this research is to use logistic regression analysis to classify listed companies in the Stock Exchange of Thailand for their financial stability. The data consisted of financial ratios based on the financial statements of the years 2006-2008 of totally 238 companies, of which 213 are financially stable and 25 are financially unstable. Listed Companies that are profitable consecutively for 3 years are considered as financially stable and listed companies that are loss consecutively for 3 years are regarded as financially unstable. In developing a model to predict a company's financial stability, the following financial ratios are used as explanatory variables: 1) net working capital to total assets 2) current ratio 3) acid test ratio 4) current liabilities to total debt and equity 5) long term debt to total debt and equity. Mahalanobis distance is used to detect outlying observations. It is found that 8, 9 and 6 observations of the year 2006, 2007 and 2008, respectively, appearing to be outliers and thus were removed from the analysis. The research results are as follow:

1. The logistic regression model based on the data of the year 2006 can classify the companies' financial stability of the year 2006, 2007 and 2008 correctly 90.87, 91.34 and 91.74 percent respectively.
2. The logistic regression model based on the data of the year 2007 can classify the companies' financial stability of the year 2007 and 2008 correctly 92.14 and 90.83 percent respectively.
3. The logistic regression model based on the data of the year 2008 can classify the company financial stability of the year 2008 correctly 90.5 percent.

Faculty of Management Science

SILPAKORN UNIVERSITY

Academic Year 2009

Student's signature.....

Research Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้สามารถสำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี อันเนื่องมาจากการเสียสละ เวลาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสพชัย พสุนนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาการทำวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งอาจารย์ได้ให้คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือต่างๆ ตั้งแต่การเลือกทำหัวข้อวิจัย การให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยทุกขั้นตอน ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อความถูกต้องและสมบูรณ์ของวิจัยฉบับนี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ณภัทน์ หอมสุต ที่ให้คำแนะนำและความช่วยเหลือต่างๆ ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณพ่อ แม่ และพี่สาวที่คอยให้กำลังใจ ให้คำปรึกษามาโดยตลอดระยะเวลาการทำวิจัย

ขอบคุณเพื่อนๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือในด้านการค้นหา จำนวน และบันทึกข้อมูลตลอดการทำงานเพื่อให้วิจัยนี้เสร็จสมบูรณ์เร็วขึ้น

หากไม่มีบุคคลเหล่านี้ งานวิจัยในครั้งนี้คงจะไม่สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใคร่ขอแสดงความขอบคุณบุคคลเหล่านี้ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ขั้นตอนการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	6
ประวัติความเป็นมาของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	6
โครงสร้างการกำกับดูแลตลาดทุน.....	7
บทบาทตลาดหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535.....	8
บทบาทและหน้าที่ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	9
ลักษณะการดำเนินงาน.....	11
อัตราส่วนทางการเงิน.....	12
ความหมายของอัตราส่วนทางการเงิน.....	12
ประโยชน์ของการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน.....	12
ประโยชน์ที่จะได้รับจากข้อมูลงบการเงิน.....	13
ประเภทของอัตราส่วนทางการเงิน.....	14
การตรวจสอบค่าผิดปกติ.....	16
การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18

บทที่	หน้า	
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	22
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	22
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	22
	ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	23
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	23
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
	สถิติพรรณนา.....	25
	การตรวจสอบค่าผิดปกติ.....	32
	การตรวจสอบความเหมาะสมของตัวแบบความมั่นคงทางการเงิน.....	33
	การประมาณค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแบบความมั่นคงทางการเงิน.....	34
	การตรวจสอบผลการนำตัวแบบความมั่นคงทางการเงิน ไปพยากรณ์.....	36
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	39
	สรุปผลการวิจัย.....	39
	ส่วนที่ 1 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	ค่าสัมประสิทธิ์การแปรผัน ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง.....	39
	ส่วนที่ 2 ผลการตรวจสอบค่าผิดปกติเชิงพหุ.....	41
	ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบการเลือกตัวแบบและความเหมาะสมของตัวแบบ.....	42
	ส่วนที่ 4 ผลการหาค่าประมาณสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแบบ.....	42
	ส่วนที่ 5 ผลการพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงินของบริษัทด้วยตัวแบบของปี	
	2549 - 2551.....	42
	ข้อเสนอแนะ.....	43
	บรรณานุกรม.....	44
	ภาคผนวก	46
	ภาคผนวก ก.....	46
	ภาคผนวก ข.....	57
	ประวัติผู้วิจัย.....	67

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทที่มีความมั่นคง และไม่มี ความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 - 2551..... 25
2	ค่ามัธยฐานของอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทที่มีความมั่นคง และไม่มี ความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 - 2551..... 26
3	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทที่มีความมั่นคง และไม่มี ความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 - 2551..... 27
4	ค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันของอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทที่มีความมั่นคง และไม่มี ความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 - 2551..... 29
5	ค่าความเบ้ของอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทที่มีความมั่นคง และไม่มี ความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 - 2551..... 30
6	ค่าความโด่งของอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทที่มีความมั่นคง และไม่มี ความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 - 2551..... 31
7	ค่าผิดปกติเชิงพหุเมื่อตรวจสอบด้วยระยะทางมหาลาโนบิสกำลังสอง ของข้อมูลปี 2549 - 2551..... 33
8	การทดสอบค่าสถิติ χ^2 และค่าสถิติ Hosmer-Lemeshow ของตัวแบบความมั่นคงทางการเงิน..... 34
9	ค่าประมาณสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแบบความมั่นคงทางการเงิน ของปี 2549-2551..... 35
10	การพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงินของบริษัทด้วยตัวแบบของปี 2549..... 36
11	การพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงินของบริษัทด้วยตัวแบบของปี 2550..... 37
12	การพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงินของบริษัทด้วยตัวแบบของปี 2551..... 38

บทที่ 1

บทนำ

1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตลาดการเงิน (Financial Market) เป็นตลาดกลางที่ทำหน้าที่ในการระดมเงินออมจากผู้มีเงินออม โดยออกสินทรัพย์ทางการเงินต่างๆ ที่มีผลตอบแทนเป็นการจูงใจและนำเงินออมที่ระดมมาได้จัดสรรต่อไปแก่ผู้ลงทุนที่ต้องการใช้เงินในรูปของการให้สินเชื่อในรูปแบบต่างๆ โดยตลาดการเงินแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) ตลาดเงิน (Money Market) คือ ตลาดที่ทำหน้าที่ในการระดมเงินทุนระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี โดยอาศัยเครื่องมือเครดิตระยะสั้น เช่น ตั๋วแลกเงิน ตั๋วสัญญาใช้เงิน เป็นต้น 2) ตลาดทุน (Capital Market) คือ เป็นแหล่งระดมเงินทุนระยะยาวเกิน 1 ปี โดยผู้ที่ต้องการระดมเงินทุนจะออกตราสารทางการเงินหรือหลักทรัพย์ในตลาดทุน เช่น หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ พันธบัตรรัฐบาล ตราสารอนุพันธ์ เป็นต้น เพื่อขายให้กับประชาชนทั่วไปในตลาดแรก (Primary Market) โดยมีตลาดรอง (Secondary Market) ที่ทำหน้าที่เป็นแหล่งกลางที่ส่งเสริมสภาพคล่องของหลักทรัพย์ที่เคยผ่านการซื้อขายจากตลาดแรก ให้สามารถซื้อขายเปลี่ยนมือความเป็นเจ้าของหลักทรัพย์ และเพื่อช่วยสร้างความมั่นใจแก่ผู้ซื้อหลักทรัพย์ในตลาดแรกว่าจะสามารถขายหลักทรัพย์นั้น เพื่อเปลี่ยนกลับคืนเป็นเงินสดได้เมื่อมีความต้องการ และ 3) ตลาดปริวรรตเงินตรา (Currency Market) เป็นแหล่งสำหรับซื้อขายเงินตราต่างประเทศที่เกิดขึ้นหลังจากตลาดเงินและตลาดทุน ซึ่งผู้ที่ทำหน้าที่ซื้อขายตลาดนี้ส่วนใหญ่คือ ธนาคารพาณิชย์

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand) เป็นตลาดรองที่จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียน การซื้อขายของบริษัทมหาชน และการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน และทำหน้าที่ควบคุมดูแลให้การซื้อขายหลักทรัพย์ดำเนินไปอย่างมีระเบียบ คล่องตัว โปร่งใส และยุติธรรม เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้ลงทุนและส่งเสริมให้เกิดการระดมเงินออมจากประชาชนไปลงทุนในกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวม ทั้งนี้การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยงเช่นเดียวกับการลงทุนประเภทอื่นๆ แต่สิ่งที่น่าสนใจของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ก็คือ อัตราผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนนั้นจะสูงกว่าการลงทุนประเภทอื่นๆ อีกทั้งยังสามารถหลีกเลี่ยงหรือป้องกันการขาดทุนจากระดับอัตราเงินเฟ้อได้ แต่เนื่องจากอัตราผลตอบแทนที่ได้รับอยู่ในระดับสูง ทำให้มีความเสี่ยงสูงด้วยเช่นกัน

ดังนั้นผู้ที่ต้องการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ จึงจำเป็นต้องศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน ได้แก่ 1) ภาพรวมของข้อมูลขณะนั้น เช่น ดัชนีราคาหุ้น ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวนหุ้นที่มีราคาปิดสูงขึ้น ลดลง หรือเท่าเดิม เป็นต้น 2) ข้อมูลเกี่ยวกับหุ้นรายตัว โดยดูจากราคา อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น อัตราเงินปันผลตอบแทน ปริมาณการซื้อขายหุ้น เป็นต้น และ 3) ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เช่น สภาพคล่องทางการเงิน อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ สภาพเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ข้อมูลความมั่นคงทางการเงิน (Financial Stability) ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการพิจารณาการลงทุนและเป็นดัชนีสะท้อนความน่าเชื่อถือของบริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2552)

ความมั่นคงทางการเงินของบริษัทหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นปัจจัยสำคัญต่อความมั่นคงของตลาดหลักทรัพย์ และส่งผลต่อความมั่นคงของระบบการเงินของประเทศในภาพรวม ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการวิเคราะห์ความมั่นคงทางการเงินของบริษัทหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยกำหนดเกณฑ์บริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงิน คือ บริษัทหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แล้ว มีผลกำไรต่อเนื่องกัน 3 ปีนับถึงปีปัจจุบัน ส่วนบริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน คือ บริษัทหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แล้ว มีผลการขาดทุนต่อเนื่องกัน 3 ปีนับถึงปีปัจจุบัน ซึ่งมีแนวทางหนึ่งที่น่าสนใจในการวิเคราะห์ถึงความมั่นคงทางการเงิน คือ การจำแนกองค์กรทางธุรกิจที่มีความมั่นคงทางการเงินจากอัตราส่วนทางการเงิน พบได้ในรายงานวิจัยของปราณี นิลกรณ์ และคณะ (2550) ประสพชัย พสุนนท์ และคณะ (2550) เป็นต้น สำหรับอัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการวิเคราะห์ความมั่นคงทางการเงินมีผู้ศึกษาไว้ อาทิ ชุตติกาญจน์ ชำนาญพุกญา (2547) และ ประสพชัย พสุนนท์ และคณะ (2550) รวมอัตราส่วนทางการเงินที่ได้ทำการคัดเลือกมาใช้ในการวิเคราะห์ 5 ตัวแปรจากทั้งหมด 20 ตัวแปร ซึ่งแตกต่างจากการทำการศึกษาของสตรีรัตน์ ไกรอ่อน (2550) และอาภรณ์ พัฒนรัชตอดุล (2551) กล่าวคือ เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า มีหลายอัตราส่วนที่นำกำไรเข้ามาร่วมในการคำนวณ ซึ่งอาจไม่เหมาะสมหากนำมาใช้ในการพยากรณ์เพื่อจำแนกความมั่นคงทางการเงิน เนื่องจากเกณฑ์ที่ใช้จำแนกความมั่นคงพิจารณาจากการมีกำไรต่อเนื่องกัน 3 ปี ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (Logistic Regression Analysis : LRA)

2.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ความมั่นคงทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์

3.ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาความมั่นคงทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในครั้งนี้มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 550 บริษัท และทำการศึกษาความมั่นคงทางการเงินของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 238 บริษัท โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

3.1.1 บริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงิน คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่มีผลประกอบการของบริษัท โดยได้รับกำไรต่อเนื่องกัน 3 ปี กำหนดเป็นบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงิน จำนวน 213 บริษัท

3.1.2 บริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่มีผลประกอบการของบริษัท โดยเกิดการขาดทุนต่อเนื่องกัน 3 ปี กำหนดเป็นบริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน จำนวน 25 บริษัท

3.2 ระยะเวลา

การวิจัยนี้ได้ศึกษาความมั่นคงทางการเงินและได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน – 30 กรกฎาคม 2552 โดยได้พิจารณาผลการดำเนินงานย้อนหลังเป็นเวลา 3 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2551 ซึ่งใช้ข้อมูลจากการเงิน ณ สิ้นปีของแต่ละปี

3.3 ตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ อัตราส่วนทางการเงินตามแนวทางของชุดิกาญจน์ ชำนาญพฤกษา (2547) และประสพชัย พสุนนท์ และคณะ (2550) จำนวน 5 อัตราส่วน

3.4 การรวบรวมข้อมูล ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้มีการเก็บข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิ (Secondary data) ดังนี้

3.4.1 เก็บรวบรวมข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลผลประกอบการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นระยะเวลา 3 ปี คือ พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2551 จำนวน 550 บริษัท เพื่อนำมาแยกเป็นกลุ่มบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงิน และกลุ่มบริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน

3.4.2 เก็บรวบรวมข้อมูลงบการเงินจากเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ซึ่งได้แก่ งบดุล งบกำไรขาดทุน และงบกระแสเงินสดของ

แต่ละปี (2549 – 2551) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ต้องการ
ทำการศึกษาความมั่นคงทางการเงินจำนวน 238 บริษัท

4.ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย เป็นอัตราส่วนทางการเงินจำนวน 5 อัตราส่วนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 238 บริษัท ซึ่งได้จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องว่าเป็นอัตราส่วนที่มีผลต่อฐานะทางการเงิน ความมั่นคงทางการเงิน และความน่าเชื่อถือของธุรกิจ มีดังนี้

- 4.1 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม
- 4.2 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน
- 4.3 อัตราส่วนสินทรัพย์สภาพคล่อง
- 4.4 อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น
- 4.5 อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น

5.ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนในการทำวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

5.1 เก็บรวบรวมผลประกอบการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2551 รวม 3 ปี เพื่อนำมาแบ่งกลุ่มบริษัทที่มีความมั่นคงและไม่มีความมั่นคงทางการเงิน

5.2 ศึกษางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดอัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการวิเคราะห์

5.3 เก็บรวบรวมข้อมูลทางการเงิน ซึ่งประกอบด้วย งบดุล งบกำไรขาดทุน และงบกระแสเงินสดของบริษัทที่ทำการศึกษา เพื่อนำข้อมูลในงบการเงินมาคำนวณอัตราส่วนทางการเงิน

5.4 นำผลจากการคำนวณอัตราส่วนทางการเงินของกลุ่มบริษัทตัวอย่างที่ได้ มาทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ Excel และโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS และทำการสรุปผลการวิจัย

6.ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ผู้ที่กำลังตัดสินใจลงทุนสามารถนำอัตราส่วนทางการเงินที่ได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินแล้ว มาประกอบการตัดสินใจลงทุน เพื่อพิจารณาว่าบริษัทที่ต้องการร่วมลงทุนด้วยนั้น

เป็นบริษัทที่มีความมั่นคงหรือไม่มีความมั่นคงทางการเงิน ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการลงทุนได้

6.2 ผู้ลงทุนในบริษัทต่างๆ สามารถพิจารณาความมั่นคงทางการเงินของบริษัทที่ร่วมลงทุนได้ ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงความมั่นคงทางการเงินของบริษัทนั้นๆ หากบริษัทนั้นไม่มีความมั่นคงทางการเงิน ผู้ลงทุนก็สามารถหาวิธีการลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่ก่อให้เกิดการขาดทุนเป็นจำนวนมาก

6.2 ผู้บริหารสามารถนำผลการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินไปพิจารณาความมั่นคงทางการเงินของบริษัทได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาบริษัทให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และจำแนกบริษัทจดทะเบียนที่มีความมั่นคงทางการเงินในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ ซึ่งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นตลาดรองที่จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์ในการเชื่อมต่อระหว่างผู้ที่มีเงินออมและผู้ต้องการเงินทุน อีกทั้งยังส่งเสริมให้เกิดการระดมเงินออมจากประชาชนไปลงทุนในกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวม โดยการวิจัยนี้ได้นำข้อมูลอัตราส่วนทางการเงินจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวน 5 อัตราส่วนมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาความมั่นคงทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ จึงมีความจำเป็นในการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องต่างๆ โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ส่วนที่ 2 อัตราส่วนทางการเงิน

ส่วนที่ 3 การตรวจสอบค่าผิดปกติ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์

ส่วนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.1 ประวัติความเป็นมาของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดทุนไทยยุคใหม่ มีจุดเริ่มต้นจากการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504 - 2509) เพื่อรองรับการเติบโตและส่งเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ต่อมาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510 - 2514) ได้เสนอให้มีการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ที่มีระบบระเบียบขึ้นเป็นครั้งแรก โดยเน้นให้มีบทบาทสำคัญในการเป็นแหล่งระดมเงินทุน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ พัฒนาการของตลาดทุนของไทยในยุคใหม่นั้น สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ยุค เริ่มจาก “ตลาดหุ้นกรุงเทพ” (Bangkok Stock Exchange) ซึ่งเป็นองค์กรเอกชน และต่อมาเป็น “ตลาด

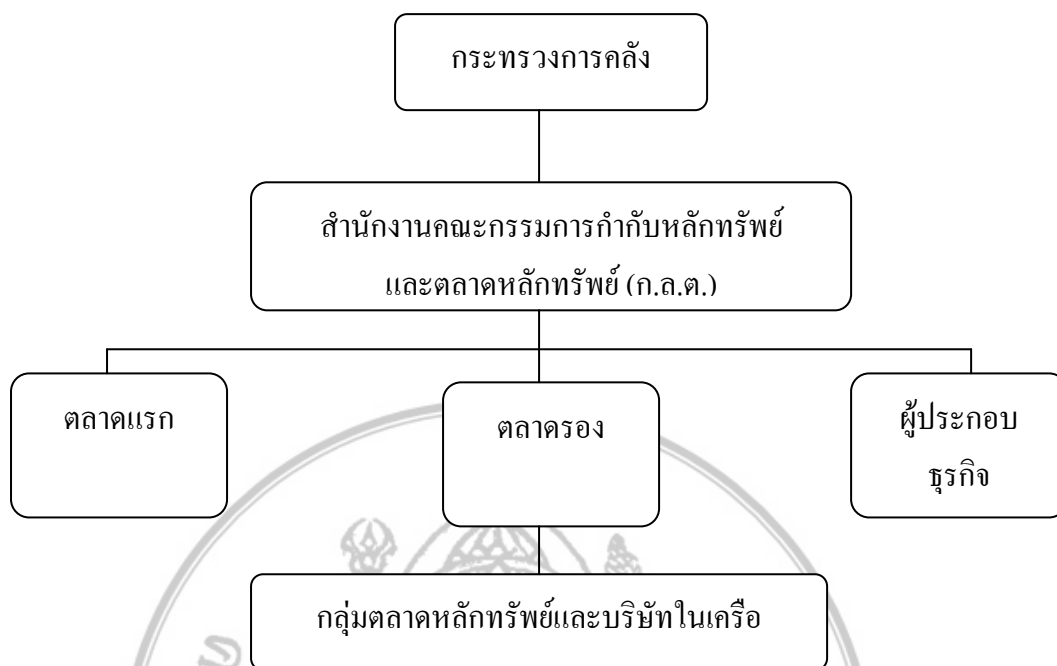
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ภายใต้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “The Securities Exchange of Thailand” (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2552)

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand : SET) เป็นตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทย จัดตั้งขึ้น โดยพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 อยู่ภายใต้การกำกับดูแลโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) เปิดทำการซื้อขายขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรกในวันที่ 30 เมษายน 2518 (ชื่อภาษาอังกฤษขณะนั้นคือ The Securities Exchange of Thailand) และได้เปลี่ยนชื่อเป็น “The Stock Exchange of Thailand” (SET) เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2534 ซึ่งตลาดหลักทรัพย์ทำหน้าที่เป็นตลาดรอง เพื่อแลกเปลี่ยนซื้อขายหลักทรัพย์หรือตราสารทุนของบริษัทที่ขึ้นทะเบียนไว้ และเพื่อให้สามารถระดมเงินทุนเพิ่มเติมจากสาธารณะได้โดยสะดวก ปัจจุบันการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 โดยมีการกำหนดพันธกิจให้เป็นศูนย์กลางและทางเลือกหลักของผู้ลงทุนและผู้ระดมทุน เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ด้วยการจัดให้มีตราสารและบริการทางการเงินครบวงจร และมีระบบที่น่าเชื่อถือและเข้าถึงได้ง่าย และกำหนดวิสัยทัศน์ให้เป็นตลาดทุนที่ได้รับการยอมรับและมีความน่าเชื่อถือ พร้อมพร้อมด้วยทีมงานที่มีความสามารถ มุ่งมั่นในการสร้างสรรค์สินค้าและบริการที่ทันสมัยและมีสภาพคล่อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า ผู้ที่เกี่ยวข้อง และสังคม

1.2 โครงสร้างการกำกับดูแลตลาดทุน

พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 กำหนดให้การดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อยู่ภายใต้การกำกับดูแลโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และกำหนดอำนาจหน้าที่ให้คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นผู้กำหนดนโยบายและควบคุมการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สำนักงานวิจัยนักรศึกษา ระดับปริญญาตรี

ภาพที่ 1 โครงสร้างกำกับดูแลตลาดทุน

ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, ภาพรวมตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2552)

1.2.1 ตลาดแรก

คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ทำหน้าที่กำกับและดูแลตลาดแรก โดยบริษัทที่ต้องการออกหลักทรัพย์ใหม่เสนอขายหุ้นต่อประชาชนครั้งแรก (Initial Public Offering) หรือเสนอขายหลักทรัพย์อื่นๆ แก่ประชาชน ต้องขออนุมัติจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และดำเนินการตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จะต้องตรวจสอบสถานะทางการเงินและการดำเนินงานของบริษัทนั้นก่อนที่จะอนุมัติให้บริษัททำการออกหลักทรัพย์ขายแก่ประชาชนได้

1.2.2 ตลาดรอง

หลังจากการเสนอขายหุ้นต่อประชาชนครั้งแรก หลักทรัพย์จะสามารถทำการซื้อขายในตลาดรองได้ก็ต่อเมื่อผู้ออกหลักทรัพย์นั้นได้ยื่นคำขอ และได้รับอนุมัติจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแล้ว (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2552)

1.3 บทบาทตลาดหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ตลาดหลักทรัพย์มีบทบาทสำคัญ ดังนี้

1.3.1 ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียน และพัฒนาระบบต่างๆ ที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์

1.3.2 ดำเนินธุรกิจใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ เช่น การทำหน้าที่เป็นสำนักหักบัญชี (Clearing House) ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ นายทะเบียนหลักทรัพย์ หรือกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 การดำเนินธุรกิจอื่นๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

1.4 บทบาทและหน้าที่ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

วัตถุประสงค์ที่สำคัญในการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ก็เพื่อให้เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพทั้งในด้านดำเนินงาน (Operation Efficiency) และด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร (Information Efficiency) มีความยุติธรรมและมีความเป็นมาตรฐานสากล อันจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดการออมและระดมทุนภายในประเทศอันจะเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศและนับว่าเป็นแนวทางหนึ่งในการดำเนินเป้าหมายทางเศรษฐกิจ โดยบทบาทหลักๆ ของตลาดหลักทรัพย์ได้แก่

1.4.1 การส่งเสริมการออมและการระดมทุน สำหรับบทบาทในด้านนี้เป็นการพิจารณาว่าตลาดหลักทรัพย์เป็นแหล่งที่ก่อให้เกิดการออกหลักทรัพย์ใหม่มาสู่สาธารณชน ทำให้ผู้มีความต้องการเงินทุนและผู้ที่ต้องการลงทุนได้มาทำการซื้อขายกัน ทั้งนี้หลักทรัพย์ที่มีอยู่ในตลาดทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพก็เป็นตัววัดพัฒนาการได้อย่างหนึ่ง ซึ่งตราสารที่มีการระดมทุนนั้นมีระยะเวลายาวนานกว่า 1 ปี เงินทุนที่มีการระดมได้ก็จะนำไปสู่การลงทุนในภาคธุรกิจ เกิดการจ้างงานที่มากขึ้น ในแง่ของผู้ลงทุนก็สามารถใช้การซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์เป็นช่องทางหนึ่งในการลงทุน ซึ่งในการลงทุนนั้นจะให้ผลตอบแทนในรูปส่วนเกินมูลค่าหุ้นและเงินปันผลที่จะได้จากหลักทรัพย์เหล่านั้น หน้าที่ในข้อแรกนี้อาจพิจารณาในมุมมองของการที่ตลาดหลักทรัพย์ที่มีการออกหลักทรัพย์ใหม่เป็นตลาดแรกในการระดมทุน (Primary Market)

1.4.2 การสร้างสภาพคล่อง เป็นผลดีอีกประการในการเกิดตลาดหลักทรัพย์ เพราะหากการระดมทุนกระทำเพียงในตลาดแรกเพียงอย่างเดียวโดยไม่มีตลาดรอง (Secondary Market) ในการรองรับ การซื้อขายหลักทรัพย์เหล่านั้นก็จะมีการซื้อขายแลกเปลี่ยนได้อย่างยากลำบาก ซึ่งตรงจุดนี้จะไม่ส่งผลดีในลักษณะที่บริษัทจะออกหลักทรัพย์แล้ว หากผู้ซื้อได้ยากเพราะไม่มีความมั่นใจว่าหลักทรัพย์เหล่านั้นจะมีมูลค่าที่สูงขึ้นหรือลดลง และอาจไม่สามารถทำการเปลี่ยนมือได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นการมีตลาดรองช่วยทำให้เกิดสภาพคล่องในการซื้อขายเปลี่ยนมือในหลักทรัพย์และ

ทำให้ผู้ต้องการระดมทุนกับผู้ต้องการลงทุนสามารถทำตามวัตถุประสงค์ที่แต่ละฝ่ายต้องการได้ง่ายขึ้น

1.4.3 การเป็นตัวช่วยในการปรับโครงสร้างทางธุรกิจ ในประเด็นนี้อาจเป็นลักษณะทางการเงินที่มีความสำคัญต่อภาคธุรกิจ นั่นคือ มูลค่าของกิจการจะมีค่ามากที่สุดหากกิจการมีการเลือกใช้โครงสร้างทางการเงินอย่างเหมาะสม ซึ่งโครงสร้างทางการเงินในที่นี้หมายถึงสถานะความเป็นหนี้สินต่อความเป็นเจ้าของที่อาจวัดโดยอัตราส่วนระหว่าง หนี้สินต่อส่วนผู้ถือหุ้น (Debt to Equity Ratio) ซึ่งในการจัดหาเงินทุนโดยใช้หนี้สินนั้นก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับระบบสถาบันการเงินในส่วนของธนาคารพาณิชย์ที่ทำการปล่อยสินเชื่อให้กับภาคธุรกิจหรืออาจเป็นตราสารหนี้ที่บริษัทออกสู่สาธารณชน ในขณะที่ส่วนของผู้ถือหุ้นในแง่การระดมเงินทุนจากการออกหุ้นทุนก็เป็นบทบาททางตรงที่ตลาดหลักทรัพย์เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง นอกจากนี้การที่บริษัทสามารถที่จะระดมทุนได้เป็นระยะๆ ตามแผนการขยายตัวทางธุรกิจและสภาพหรือช่องทางการลงทุนที่เหมาะสม ตลอดจนผู้ระดมทุนสามารถจะเลือกใช้ตราสารได้อย่างเหมาะสมเพื่อให้ธุรกิจมีการเจริญเติบโตและมีความมั่นคง ก็ย่อมเป็นผลดีต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งเป็นบทบาทหลักประการหนึ่งของตลาดที่มีต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ

1.4.4 เป็นแหล่งกลางในการซื้อขายแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์อย่างมีระเบียบ ในการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์ นั้น ความเป็นระเบียบของการซื้อขายตลอดจนความยุติธรรมในการซื้อขายหรือการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้เกิดความเท่าเทียมกันให้แก่สมาชิกที่อยู่ในตลาด โดยที่การซื้อขายที่เกิดขึ้นในตลาดหลักทรัพย์เป็นไปตามอุปสงค์และอุปทานของตลาดในช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ ซึ่งการเป็นแหล่งกลางในการซื้อขายตลาดก็จำเป็นต้องมีระบบที่เป็นมาตรฐานในการรับและชำระราคา และต้องมีระบบป้องกันความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินงานและมีระบบตรวจสอบการกระทำอันมิชอบได้รวดเร็วและถูกต้อง

1.4.5 การสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของกิจการ เป็นข้อดีอีกประการในการเกิดตลาดหลักทรัพย์ เพราะการลงทุนในหุ้นสามัญนั้นให้ผลที่ตามมาคือการร่วมเป็นเจ้าของกิจการร่วมกับผู้ถือหุ้นรายอื่นตามสัดส่วนของหุ้นที่มีอยู่ การมีตลาดทำให้ผู้ลงทุนสามารถที่จะเลือกการลงทุนในอุตสาหกรรมต่างๆ ที่ได้ตามเป้าหมายที่ต้องการ เป็นการสนับสนุนให้คนร่วมเป็นเจ้าของกิจการในประเทศ อันจะเป็นการส่งผลดีต่อการขยายตัวในทางเศรษฐกิจในระยะยาว

1.4.6 ให้ความคุ้มครองผลประโยชน์แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องในตลาดหลักทรัพย์ การให้ความคุ้มครองนั้นเป็นการให้ความคุ้มครองในด้านการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ตามความจำเป็นและความเหมาะสม ราคาที่เกิดขึ้นในการซื้อขายจึงเป็นราคาที่เป็นธรรม และตลาดยังคงต้องมีการ

สอดคล้องดูแลการกระทำอันก่อให้เกิดผลเสียต่อตลาดและผู้ลงทุนต่างๆ เช่น ในกรณีการสร้างราคาอันเป็นเท็จหรือการปั่นหุ้น การใช้ประโยชน์ในทางที่ผิดจากข้อมูลวงใน เป็นต้น และการมีระบบสัญญาณเตือนภัยที่เหมาะสม

1.4.7 การสร้างข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ต่อระบบภาคเศรษฐกิจ การที่กิจการจะเข้ามาเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จำเป็นต้องทำตามกฎระเบียบต่างๆ ที่ตลาดหลักทรัพย์ได้กำหนด รวมถึงการส่งข้อมูลเกี่ยวกับบริษัท รายงานทางการเงิน และข้อมูลอื่นๆ ตามที่ตลาดหลักทรัพย์ กำหนดให้ส่งตามเวลาที่กำหนด ซึ่งข้อมูลส่วนนี้หากเป็นกิจการที่ไม่ได้อยู่ในตลาดหลักทรัพย์การเข้าถึงก็จะทำได้ยากกว่า และข้อมูลข่าวสารเหล่านี้ก็สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจการลงทุนสำหรับผู้ลงทุน และสามารถทำให้บุคคลทั่วไปสามารถตรวจสอบสถานภาพของกิจการ ความถูกต้องโปร่งใสในการดำเนินงานของผู้บริหารกิจการได้

1.4.8 ขยายฐานภาษีให้กับภาครัฐบาล ข้อนี้เป็นผลมาจากการที่ข้อมูลที่ไหลเวียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์เป็นข้อมูลที่มีคุณภาพและถูกกลั่นกรองมาในระดับหนึ่งและมีการตรวจสอบจากหลายๆ ฝ่าย จึงทำให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับกิจการมีความถูกต้อง ซึ่งสามารถทำให้รัฐสามารถจัดเก็บภาษีได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย และการทำธุรกรรมบางอย่างทำให้เกิดผลรายได้ที่รัฐสามารถใช้เป็นฐานภาษีได้ ซึ่งก็เป็นบทบาทที่มีความสำคัญอีกประการของตลาดหลักทรัพย์

1.4.9 การเป็นดัชนีชี้การพัฒนาด้านเศรษฐกิจของประเทศ เป็นที่ทราบกันอย่างกว้างขวางว่าการกล่าวถึงความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ การพัฒนาในด้านเงินทุน โดยเฉพาะตลาดหลักทรัพย์จะเป็นดัชนีชี้วัดความเจริญเติบโตและการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่มีความสำคัญอีกดัชนีหนึ่ง นอกจากนี้หากพิจารณาว่าการที่ตลาดหลักทรัพย์ มีความเจริญเติบโตอาจเป็นสัญญาณบางประการที่ชี้ว่าภาคธุรกิจมีความเติบโตด้วย (ศุภชัย ศรีสุชาติ 2552)

1.5 ลักษณะการดำเนินงาน

1.5.1 เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517

1.5.2 ทำหน้าที่ส่งเสริมการออมและการระดมเงินทุนระยะยาวเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์และให้บริการที่เกี่ยวข้อง โดยไม่นำผลกำไรมาแบ่งปันกัน

1.5.3 สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของกิจการธุรกิจและอุตสาหกรรมภายในประเทศ

1.5.4 เริ่มเปิดทำการซื้อขายหลักทรัพย์เป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2518

1.5.5 ปัจจุบันดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

1.5.6 การดำเนินงานหลัก ได้แก่ การรับหลักทรัพย์จดทะเบียนและดูแลการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียน การซื้อขายหลักทรัพย์และการกำกับดูแลการซื้อขายหลักทรัพย์ การกำกับดูแลบริษัทสมาชิกส่วนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ ตลอดจนถึงการเผยแพร่ข้อมูลและการส่งเสริมความรู้ให้แก่ผู้ลงทุน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2552)

2. อัตราส่วนทางการเงิน

2.1 ความหมายของอัตราส่วนทางการเงิน

อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) เป็นเครื่องมือทางการเงินชนิดหนึ่งที่ใช้เปรียบเทียบระหว่างรายงานการเงินที่เกี่ยวข้องกันจากงบการเงิน หรือเปรียบเทียบข้อมูลตัวเลขในงบการเงิน ซึ่งได้แก่ งบดุล งบกำไรขาดทุน และงบกระแสเงินสด ตั้งแต่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกันหรือมีความสัมพันธ์กันเพื่อหาอัตราส่วนหรือร้อยละ ความสัมพันธ์ระหว่างรายการอาจเป็นรายการในงบเดียวกันหรือต่างงบที่อยู่ในช่วงเวลาเดียวกันก็ได้ เช่น เปรียบเทียบรายการในงบดุลด้วยกันหรืองบกำไรขาดทุนด้วยกัน หรือเปรียบเทียบรายการในงบดุลกับงบกำไรขาดทุนที่อยู่ในช่วงเวลาเดียวกัน เป็นต้น แล้วทำให้ตีความหมายของงบการเงินนั้นได้ ซึ่งตัวเลขที่ได้สามารถที่จะสื่อไปถึงธุรกิจว่าธุรกิจนั้นมีผลประกอบการที่ดีหรือไม่ดีอย่างไร มีปัญหาที่ธุรกิจควรจะแก้ไขตรงจุดใดบ้างอย่างไร ซึ่งถ้าหากว่ามีการตัดสินใจลงทุนบนข้อมูลเหล่านี้ ก็จะเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้ลดความเสี่ยงจากการขาดทุนได้ ดังนั้นการวิเคราะห์โดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน ทำให้สามารถวิเคราะห์ งบการเงินได้ประโยชน์มากขึ้น โดยอาจนำอัตราส่วนทางการเงินที่ได้ของบริษัทหนึ่งไปเปรียบเทียบกับอีกบริษัทหนึ่ง หรืออาจนำไปเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม หรือกับอัตราส่วนของบริษัทอื่นๆ ในอดีตได้ จึงนับว่าการวิเคราะห์งบการเงินเป็นข้อมูลพื้นฐานที่นำไปใช้เพื่อคาดการณ์แนวโน้มของความสามารถในการทำกำไรในอนาคตของบริษัทนั้นๆ ซึ่งจะช่วยให้การตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของผู้ลงทุนเป็นไปอย่างมีหลักเกณฑ์และถูกต้องแม่นยำมากขึ้น

2.2 ประโยชน์ของการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

2.2.1 ทำให้ทราบถึงสภาพคล่องและความยืดหยุ่นทางการเงิน โดยพิจารณาว่าธุรกิจสามารถบริหารสภาพคล่องของธุรกิจให้สามารถดำเนินงานไปได้ตามปกติ และมี
ความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นที่เกิดจากการดำเนินงานได้ทันเวลา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ลงทุน ผู้บริหาร และเจ้าหนี้ที่ต้องการข้อมูลประกอบการตัดสินใจ

2.2.2 ทำให้ทราบถึงความสามารถในการใช้สินทรัพย์ของบริษัท ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานหรือความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ที่มีอยู่ ประเภทสินทรัพย์หมุนเวียนและสินทรัพย์ถาวร เช่น ประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์รวมและประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ถาวร ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ลงทุน ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่

2.2.3 ทำให้ทราบถึงโครงสร้างทางการเงินหรือโครงสร้างเงินทุน ว่าแหล่งเงินทุนของกิจการนั้นมาจากเงินทุนที่ได้มาจากส่วนของผู้ถือหุ้นหรือการก่อหนี้สิน และแสดงให้เห็นถึงความอยู่รอดของกิจการในระยะยาว ซึ่งจะบอกถึงความเสี่ยงทางการเงินของกิจการนั้น

2.2.4 ทำให้ทราบถึงความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจและแนวโน้มในอนาคต ซึ่งจะเป็นตัวชี้ถึงโอกาสที่ผู้ลงทุนจะสามารถทำกำไรในอนาคตจากการลงทุนในหุ้นของบริษัท รวมทั้งทราบถึงผลการดำเนินงานของกิจการ และประสิทธิภาพในการบริหารของฝ่ายบริหารในการใช้สินทรัพย์เพื่อก่อให้เกิดรายได้แก่กิจการ

2.2.5 ทำให้ทราบถึงความเพียงพอของกระแสเงินสดในการชำระหนี้ของกิจการ เพื่อใช้ในการประเมินความมั่นคงของกิจการที่มีต่อภาระผูกพัน และทราบถึงความสามารถในการชำระดอกเบี้ย หนี้สิน และดอกเบี้ยจ่าย รวมทั้งความสามารถในการบริหารงานของผู้บริหารกิจการนั้น

2.3 ประโยชน์ที่จะได้รับจากข้อมูลงบการเงิน

2.3.1 ทำให้ทราบว่าบริษัทที่จะลงทุนมีความสามารถในการทำกำไรในอดีตเป็นอย่างไร ในอนาคตมีแนวโน้มจะทำกำไรได้มากขึ้นหรือไม่ ดังนั้นจึงต้องใส่ใจกับความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจด้วย ซึ่งนั่นหมายถึงผลตอบแทนที่จะได้รับ

2.3.2 ทำให้ทราบว่ามีปัญหาทางการเงินหรือไม่ และถ้าหากกิจการมีการล้มเลิกไปจะรับได้หรือไม่ ทรัพย์สินที่มีอยู่นั้นต้องจ่ายชำระคืนให้แก่เจ้าหน้าที่ทั้งหมดก่อน กิจการจึงจะได้รับส่วนที่เหลือคืน ซึ่งบางครั้งทรัพย์สินที่มีอยู่หลังจ่ายคืนเจ้าหน้าที่แล้วอาจจะไม่พอจ่ายคืนส่วนของผู้ถือหุ้น นั่นหมายถึงความเสี่ยงที่ผู้เป็นเจ้าของจะได้รับ

2.3.3 ทำให้ทราบเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ของบริษัท เช่น ลูกหนี้ของบริษัทมีคุณภาพหรือไม่ มีการชำระหนี้ตามปกติหรือล่าช้า ถ้ามีความล่าช้าบริษัทได้หาแนวทางในการแก้ไขหรือไม่ หรือในการบริหารสินค้าคงคลัง มีการเก็บสินค้าคงคลังมากเกินไปจนเกินความจำเป็นหรือไม่ และการที่บริษัทสามารถเปลี่ยนสินค้าให้เป็นเงินสดได้เร็ว ธุรกิจจะมีเงินทุนหมุนเวียนไปหาผลประโยชน์ได้เร็วถือว่ามีประสิทธิภาพ การบริหารสินทรัพย์ที่ขาดประสิทธิภาพจะทำให้ธุรกิจเกิดปัญหาขาดสภาพคล่องทางการเงินอาจจะต้องปิดกิจการได้ เป็นต้น

2.4 ประเภทของอัตราส่วนทางการเงิน

ในการวิจัยนี้ได้ใช้อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์งบการเงิน ซึ่งเกิดจากการทำความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างและองค์ประกอบของงบการเงิน ได้แก่ งบดุล งบกำไรขาดทุน และ งบกระแสเงินสด รายการทางบัญชีต่างๆ ที่อยู่ในงบการเงินจะถูกนำมาหาความสัมพันธ์ระหว่างกัน เพื่อให้เห็นถึงสถานะทางการเงินของธุรกิจในแต่ละด้าน ซึ่งวิเคราะห์ออกมาในรูปของสัดส่วนหรืออัตราร้อยละ โดยสามารถแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ อัตราส่วนวัดสภาพคล่องและความยืดหยุ่นทางการเงิน (Liquidity Ratio) อัตราส่วนวัดความสามารถในการใช้สินทรัพย์ (Activity Ratio) อัตราส่วนวิเคราะห์โครงสร้างทางการเงินหรือโครงสร้างเงินทุน (Capital Structure Ratio) อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratio) และอัตราส่วนวิเคราะห์ความเพียงพอของกระแสเงินสดในการชำระหนี้ (Coverage Ratio) แต่หากพิจารณาถึงความเหมาะสมในการนำตัวแปรอัตราส่วนทางการเงินทั้ง 5 ด้าน ซึ่งมีตัวแปร ทั้งหมด 20 ตัวแปร และมีหลายอัตราส่วนที่นำกำไร เข้ามาร่วมในการคำนวณ ซึ่งอาจไม่เหมาะสมหากนำตัวแปรอัตราส่วนทางการเงินเหล่านั้นมาใช้พยากรณ์เพื่อจำแนกความมั่นคงทางการเงิน เนื่องจากเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนกความมั่นคงพิจารณาจากการมีกำไรต่อเนื่องกัน 3 ปี ผู้วิจัยจึงทำการคัดเลือกอัตราส่วนทางการเงินทั้ง 5 ด้าน ที่ไม่ได้นำกำไรเข้ามาร่วมในการคำนวณ จำนวน 5 อัตราส่วน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.4.1 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม (Net working Capital to Total Assets Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่ใช้ในการวิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงสัดส่วนของมูลค่าสินทรัพย์หมุนเวียนหลังจากการชำระหนี้สินหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน} - \text{หนี้สินหมุนเวียน}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

สำหรับการวิเคราะห์อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่า กิจการมีเงินทุนหมุนเวียนมากเพียงพอที่จะชำระค่าใช้จ่ายอื่นที่นอกเหนือจากหนี้สินหมุนเวียน เช่น จ่ายดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น ถ้าค่าที่ได้มีค่าต่ำแต่ไม่ถึงกับติดลบ แสดงว่ากิจการประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน ไม่มีเงินทุนหมุนเวียนเพียงพอที่จะชำระหนี้สินระยะสั้น

2.4.2 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นถึงสภาพคล่องของกิจการในระยะสั้น โดยพิจารณาถึงความสามารถของกิจการในการ

แปลงสภาพสินทรัพย์หมุนเวียนให้กลายเป็นเงินสดได้เพียงพอและทันต่อการชำระหนี้สินระยะสั้น ซึ่งชี้ให้เห็นถึงฐานะทางการเงินระยะสั้น โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

สำหรับการวิเคราะห์อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน หากค่าที่ได้เกิน 1 แสดงว่ากิจการมีสภาพคล่องทางการเงินที่ดี ค่านี้ยิ่งมีค่ามากเท่าใดก็ยิ่งสะท้อนให้เห็นถึงความคล่องตัวทางการเงินที่มีมากเท่านั้น แต่ถ้าหากค่าที่ได้ต่ำกว่า 1 แสดงว่ากิจการกำลังประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน นั่นคือ กิจการไม่สามารถแปลงสินทรัพย์หมุนเวียนให้กลายเป็นเงินสด เพื่อชำระหนี้สินระยะสั้นได้ทันเวลา

2.4.3 อัตราส่วนสินทรัพย์สภาพคล่อง (Acid Test Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นถึงสภาพคล่องของกิจการ โดยพิจารณาถึงเงินสดและสินทรัพย์ที่สามารถแปลงสภาพให้เป็นเงินสดได้เพียงพอและทันต่อการชำระหนี้สินระยะสั้น โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนสินทรัพย์สภาพคล่อง} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน} - \text{สินค้าคงคลัง}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

สำหรับการวิเคราะห์อัตราส่วนสินทรัพย์สภาพคล่อง หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีสินทรัพย์สภาพคล่องมากเพียงพอที่จะชำระหนี้สินหมุนเวียน ถ้าค่าที่ได้มีค่าต่ำแต่ไม่ถึงกับติดลบ แสดงว่าสินทรัพย์สภาพคล่องน้อย กิจการกำลังประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน มีสินทรัพย์สภาพคล่องไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้สินระยะสั้น

2.4.4 อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (Current Liabilities to Total Debt and Equity Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างเงินทุนที่เกิดจากการจัดหาเงินจากภายนอกในระยะสั้น ว่าเป็นสัดส่วนเท่าใดกับโครงสร้างเงินทุนทั้งหมดของกิจการ และเป็นการประเมินภาระผูกพันที่กิจการจะต้องจ่ายชำระหนี้ในระยะสั้น โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\frac{\text{อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียน}}{\text{ต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น}} = \frac{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}{\text{ยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

สำหรับการวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น หากได้ค่าที่ต่ำ แสดงว่า กิจการมีความเสี่ยงทางการเงินน้อย ซึ่งกิจการสามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดเวลา แต่ถ้าหากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีความเสี่ยงทางการเงินสูง ซึ่งกิจการอาจไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดเวลา หรือกิจการกำลังประสบปัญหาทางการเงิน

2.4.5 อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (Long Term Debt to Total Debt and Equity Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงโครงสร้างเงินทุนที่เกิดจากการจัดหาเงินทุนจากภายนอกในระยะยาว ว่าเป็นสัดส่วนเท่าใดกับโครงสร้างเงินทุนทั้งหมดของกิจการ และเป็นการประเมินภาระผูกพันที่กิจการจะต้องจ่ายชำระหนี้ในระยะยาว โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\frac{\text{อัตราส่วนหนี้สินระยะยาว}}{\text{ต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น}} = \frac{\text{หนี้สินระยะยาว}}{\text{ยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

สำหรับการวิเคราะห์อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น หากได้ค่าที่ต่ำ แสดงว่า กิจการมีความเสี่ยงทางการเงินน้อย ซึ่งกิจการสามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดเวลา แต่ถ้าหากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีความเสี่ยงทางการเงินสูง ซึ่งกิจการอาจไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดเวลา หรือกิจการกำลังประสบปัญหาทางการเงิน

3. การตรวจสอบค่าผิดปกติ

ค่าผิดปกติ (Outliers) เป็นข้อมูลที่มีค่าแยกออกจากกลุ่มหรือผิดแผกแตกต่างไปจากข้อมูลค่าอื่น ๆ ตัวอย่างของค่าผิดปกติก็เช่น IQ ของเด็กได้ 195 น้ำหนักของคน 220 กิโลกรัม ความสูงของคน 210 ซม. ซึ่งค่าผิดปกติมีโอกาสเกิดขึ้นได้บนพื้นฐานของเหตุผล 2 ประการคือ 1) การจดบันทึกหรือเก็บข้อมูลมีความคลาดเคลื่อน หรือ 2) กลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมข้อมูลมา มีความแตกต่างไปจากกลุ่มจริง ซึ่งการเกิดค่าผิดปกติประการแรกนั้น สามารถเกิดขึ้นได้เสมอ จึงควรมีการตรวจสอบข้อมูลให้ถูกต้องก่อนวิเคราะห์สถิติใด ๆ เสียก่อน

ปัญหาในการวิเคราะห์การถดถอยที่มีตัวแปรอิสระหลายตัวที่วิเคราะห์ข้อมูล โดยไม่มีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ผลปรากฏว่า ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม

และมีตัวแปรอิสระบางตัวเข้าสมการพยากรณ์ตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สาเหตุประการหนึ่งของปัญหานี้ก็คือตัวแปรบางตัวมีข้อมูลที่ผิดปกติไปจากกลุ่มนั่นเอง

จึงทำให้ต้องมีการตรวจสอบค่าผิดปกติ และในการวิจัยนี้ เป็นการตรวจสอบค่าผิดปกติเชิงพหุ (Multivariate Outlier) ด้วยระยะทางมหาลาโนบิสกำลังสอง (Squared Mahalanobis Distances : D_i^2) ซึ่ง D_i^2 มีการแจกแจงแบบ

$\frac{p(n-1)^2 F_{p, n-p-1; \frac{\alpha}{2}}}{n(n-p-1 + p F_{p, n-p-1; \frac{\alpha}{2}})}$ เมื่อ n และ p แทนขนาด

ข้อมูลและจำนวนตัวแปร ตามลำดับ ส่วน $F_{p, n-p-1; \frac{\alpha}{2}}$ คือ ค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ F ที่ระดับนัยสำคัญ $\frac{\alpha}{2}$ และองศาอิสระ (Degree of Freedom: df) เท่ากับ $(p, n-p-1)$

4. การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์

การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (Logistic Regression Analysis : LRA) เป็นอีกวิธีหนึ่งของการวิเคราะห์การถดถอย ซึ่งจะมีตัวแบบที่ใช้ในการจำแนกคือ

$$P(X) = \frac{e^{\beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k}}{1 + e^{\beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k}}$$
 ค่าของ log odd ratio หรือ $\ln\left(\frac{P(X)}{1-P(X)}\right)$ จะแสดงถึงความน่าจะเป็นของการเป็นสมาชิกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่มีอยู่ 2 กลุ่ม วิธี LRA เป็นการวิเคราะห์ตัวแปรเชิงพหุ (Multivariate Analysis) ที่ตัวแปรตามเป็นตัวแปรเชิงกลุ่ม เช่น กลุ่มกำไรหรือขาดทุน เป็นต้น และหากข้อมูลไม่ได้มีการแจกแจงแบบปกติเชิงพหุหรือเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมไม่เท่ากันแล้ว การจำแนกด้วยวิธี LRA จะมีประสิทธิภาพมากกว่าวิธีการวิเคราะห์การจำแนก (Discriminant Analysis) ดังนั้นการวิจัยนี้จะใช้วิธี LRA ในการสร้างตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลอัตราส่วนทางการเงินของปี 2549 – 2551

และเมื่อทำการสร้างตัวแบบเพื่อพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงิน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ ทำให้มีขั้นตอนในการสร้างตัวแบบ ดังนี้

1. ตัดข้อมูลค่าผิดปกติเชิงพหุที่พิจารณาจาก D_i^2 ก่อนนำข้อมูลไปสร้างตัวแบบความมั่นคงทางการเงิน โดยพิจารณาถึงเงื่อนไข $n > 30p$

2. พิจารณาความเหมาะสมของตัวแบบความมั่นคงทางการเงิน โดยจะทดสอบสมมติฐาน $H_0: \beta_0 = \beta_1 = \dots = \beta_5$ VS H_1 : มี β_j อย่างน้อย 1 ค่า ไม่เท่ากับ 0 เมื่อ $j = 1, 2, \dots, 5$ ด้วยตัวสถิติ χ^2 และใช้ตัวสถิติ Hosmer-Lemeshow ทดสอบสมมติฐาน $H_0: E(Y) = \frac{\exp(\hat{\beta}_0 + \hat{\beta}_1 + \dots + \hat{\beta}_5)}{1 + \exp(\hat{\beta}_0 + \hat{\beta}_1 + \dots + \hat{\beta}_5)}$ VS $H_1: E(Y) \neq \frac{\exp(\hat{\beta}_0 + \hat{\beta}_1 + \dots + \hat{\beta}_5)}{1 + \exp(\hat{\beta}_0 + \hat{\beta}_1 + \dots + \hat{\beta}_5)}$

3. ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของตัวแบบความมั่นคงทางการเงิน โดยการนำตัวแบบที่ถูกสร้างขึ้นไปทดสอบความเที่ยงตรงกับข้อมูลที่ใช้สร้างตัวแบบและข้อมูลในปีถัดไป

โดยตัดค่าผิดปกติเชิงพหุออกก่อนการทำการทดสอบ ค่าความเที่ยงตรงแสดงในรูปร้อยละของการจำแนกถูก

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อาภรณ์ พัฒนรัชตอดุล (2551) ศึกษาในหัวข้อเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูลความมั่นคงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยประจำปี 2550 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลความมั่นคงทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลงบการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยประจำปี พ.ศ. 2550 เพื่อนำมาจำแนกบริษัทที่มีความมั่นคงและไม่มีความมั่นคงทางการเงิน โดยการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน 15 ตัวแปร ซึ่งผลการวิจัยพบว่า มีอัตราส่วนทางการเงิน 2 อัตราส่วนที่มีค่ากลางไม่แตกต่างกัน และมีการตรวจพบค่าผิดปกติในทุกอัตราส่วนทางการเงิน นอกจากนี้ ทุกอัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อมูลที่ไม่ได้มีการแจกแจงแบบปกติ

สตรีรัตน์ ไกรอ่อน (2550) ศึกษาในหัวข้อเรื่องการศึกษาความมั่นคงทางการเงินของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ความมั่นคงทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลงบการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยประจำปี พ.ศ. 2549 และพิจารณาผลการดำเนินงานย้อนหลังของบริษัทที่มีผลกำไรและผลขาดทุนต่อเนื่องกัน 3 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 - 2549 เพื่อนำมาจำแนกเป็นบริษัทที่มีความมั่นคงและไม่มีความมั่นคงทางการเงิน โดยการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินจำนวน 20 ตัวแปร ซึ่งผลการวิจัยพบว่า มีอัตราส่วนทางการเงิน 4 อัตราส่วนที่มีค่ากลางไม่แตกต่างกัน และมีการตรวจพบค่าผิดปกติในทุกอัตราส่วนทางการเงิน นอกจากนี้ ทุกอัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อมูลที่ไม่ได้มีการแจกแจงแบบปกติ

ชุตติกาญจน์ ชำนาญพุกษา (2547) ศึกษาในหัวข้อเรื่องความสัมพันธ์ของดัชนีชี้วัดทางการเงินกับการจัดอันดับเครดิตของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยวัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อพัฒนาตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์การจัดอันดับเครดิตของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ และทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบที่พัฒนาขึ้น โดยตัวแบบนั้นสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการพยากรณ์แนวโน้มการจัดอันดับเครดิตของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ โดยข้อมูลทางการเงินที่ใช้ในการศึกษาเพื่อพัฒนาตัวแบบประกอบด้วย อัตราส่วนทางการเงินในงบการเงินในช่วงปี พ.ศ. 2542 -

2545 ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลทางการเงินที่มีความสัมพันธ์กับการจัดอันดับเครดิตของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อยอดรวมหนี้สินและ ส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนกำไรขั้นต้นต่อยอดขาย และอัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ย ภาษีเงินได้ ค่าเสื่อมราคาและรายการตัดจ่ายต่อหนี้สินรวม

รัตติยา ปาทาน (2547) ศึกษาในหัวข้อเรื่องการเปรียบเทียบความมั่นคงทางการเงินระหว่างบริษัทขนาดเล็กและบริษัทขนาดใหญ่ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินระหว่างบริษัทขนาดเล็กและบริษัทขนาดใหญ่ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งแบ่งข้อมูลบริษัทที่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เป็น 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก โดยกำหนดให้ Market Capitalization น้อยกว่า 3,000 ล้านบาท และ 2) กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ โดยกำหนดให้ Market Capitalization มากกว่า 3,000 ล้านบาท ซึ่งใช้ข้อมูลอัตราส่วนทางการเงินในปี พ.ศ. 243-2545 จำนวน 13 อัตราส่วน มาทำการวิเคราะห์เพื่อชี้ให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินในอดีตของบริษัทได้ และได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา สถิติ ANOVA และแบบจำลองของ Mann Whitney U Test พบว่า บริษัทขนาดใหญ่มีสภาพคล่อง ประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ ความสามารถในการชำระหนี้และมีสมรรถภาพในการทำกำไรสูงกว่าบริษัทขนาดเล็ก

ขวัญใจ วิชัยยุทธ์ (2546) ศึกษาในหัวข้อเรื่องการใช้ข้อมูลทางการเงินในการพยากรณ์ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่เข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ ศึกษาเพื่อพัฒนาตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และทดสอบความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบที่ได้พัฒนาขึ้น โดยตัวแบบที่พัฒนาขึ้นนั้นสามารถนำไปใช้เป็นระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การศึกษาใช้การวิเคราะห์จำแนกประเภท (Multivariate Discriminant Analysis) และการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (Logistic Regression Analysis) ในการระบุข้อมูลทางการเงินที่มีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งแบ่งเป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกฟื้นฟูกิจการ และบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ถูกฟื้นฟูกิจการ โดยข้อมูลทางการเงินที่ใช้ในการศึกษาเพื่อพัฒนาตัวแบบประกอบด้วย อัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบการเงิน ในช่วงปี พ.ศ. 2537-2541 ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลทางการเงินที่มีความสัมพันธ์กับประเภทของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรวมกับสินทรัพย์รวมต่อยอดขาย โดยความถูกต้องในการจัดประเภทจากข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาตัวแบบ สามารถแสดงให้เห็นว่า ตัวแบบทั้ง 2 ตัวแบบมีความแม่นยำในการพยากรณ์การเข้าข่ายถูกฟื้นฟูกิจการ ได้ถูกต้องมากขึ้น ถ้าระยะเวลาที่พยากรณ์ใกล้เคียงกับปีที่ถูกฟื้นฟูกิจการ

วีระศักดิ์ อภาธรนวกิจ (2545) ศึกษาในหัวข้อเรื่องดัชนีแสดงฐานะการเงินของบริษัทจดทะเบียนที่อาจถูกเพิกถอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างดัชนีที่ใช้แสดงฐานะทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีโอกาสประสบกับความยุ่งยากทางการเงินและอาจถูกเพิกถอน โดยใช้วิธีวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินควบคู่กับการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์และใช้ข้อมูลทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนเฉลี่ย 5 ปีย้อนหลัง ในช่วงปี พ.ศ. 2537 - 2541 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางการเงินในกลุ่มที่แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรและกลุ่มแสดงสภาพคล่องมีผลต่อโอกาสของการถูกเพิกถอนหลักทรัพย์ ประกอบด้วยตัวแปรอัตราส่วนกำไรก่อนหักดอกเบี้ยจ่ายและภาษีต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนทุนหมุนเวียนสุทธิต่อสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนทุนหมุนเวียนมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 74.5068 18.0055 และ -3.7423 ตามลำดับ

ฉัตรชัย จันทร์สองศรี (2543) ศึกษาในหัวข้อเรื่องความมั่นคงของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ความมั่นคงของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทย โดยเลือกบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ยังอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติกส์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความมั่นคงของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทย ได้แก่ อัตราส่วนสินทรัพย์หมุนเวียนต่อหนี้สินหมุนเวียน อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้การค้า และอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวร ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 99% และระยะเวลาการเรียกเก็บเงินจากลูกหนี้ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ไพรินทร์ นาคจั่น (2543) ศึกษาในหัวข้อเรื่องปัจจัยที่กำหนดความล้มเหลวทางธุรกิจ กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทำการศึกษาว่าปัจจัยใดบ้างที่จะเป็นตัวชี้นำหรือเป็นปัจจัยที่ใช้พยากรณ์ความล้มเหลวของธุรกิจ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติแบบจำแนกประเภทมาสร้างแบบจำลองพยากรณ์ความล้มเหลวทางธุรกิจ โดยใช้อัตราส่วนทาง

การเงินจำนวน 25 อัตราส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ การวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร การวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้ และการวิเคราะห์งบกระแสเงินสดที่คำนวณจากงบการเงินในช่วงปี 2539 ของแต่ละบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 351 บริษัท โดยแบ่งกลุ่มบริษัทตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มบริษัทที่มีได้ถูกเพิกถอนหลักทรัพย์โดยตลาดหลักทรัพย์ในช่วงปี 2540 คือ บริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงินมีทั้งหมด 332 บริษัท และ 2) กลุ่มบริษัทที่ถูกเพิกถอนหลักทรัพย์โดยตลาดหลักทรัพย์ในช่วงปี 2540 คือ บริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงินจำนวน 19 บริษัท ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนทางการเงินที่มีความสามารถในการแยกกลุ่มบริษัทตัวอย่างที่มีและไม่มี ความมั่นคงทางการเงินออกจากกันได้อย่างมีนัยสำคัญ ประกอบด้วย 4 อัตราส่วน โดยเรียงลำดับอัตราส่วนที่ถูกคัดเลือกเข้าสมการเป็นอันดับแรก ได้แก่ อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนกำไรสะสมต่อกำไรสุทธิ อัตราส่วนกำไรสะสมต่อขาดทุนสะสม และอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น เมื่อนำทั้ง 4 อัตราส่วนทางการเงินดังกล่าว มาสร้างเป็นสมการจำแนกประเภทความสามารถในการพยากรณ์มีความแม่นยำในการพยากรณ์ร้อยละ 96.3 ซึ่งถือว่ามีความแม่นยำในการพยากรณ์สูง โดยมี Type I Error ร้อยละ 63.2 Type II Error ร้อยละ 0.30 ส่วนค่าจุดวิกฤตในการกำหนดความมั่นคงทางการเงินเท่ากับ -2.02 หมายความว่า ถ้าบริษัทใดมีค่าดัชนีวัดความมั่นคงน้อยกว่า -2.02 แสดงว่าบริษัทนั้นไม่มีความมั่นคงทางการเงิน หรือมีโอกาสในการถูกเพิกถอนจากตลาดหลักทรัพย์ในอัตราสูง ส่วนบริษัทใดมีค่าดัชนีวัดความมั่นคงมากกว่า -2.02 แสดงว่าบริษัทนั้นมีความมั่นคงทางการเงิน

บทที่ 3

วิธีดำเนินวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาการจำแนกบริษัทจดทะเบียนที่มีความมั่นคงทางการเงินในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้วยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ จึงมีวิธีการดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาความมั่นคงทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ส่วนที่ 3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยปี 2552 จำนวน 550 บริษัท

ตัวอย่าง คือ กลุ่มบริษัทที่มีความมั่นคงและไม่มีความมั่นคงทางการเงินที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยปี 2552 จำนวน 238 บริษัท โดยมีการแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1.1 บริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงินจำนวน 213 บริษัท

1.2 บริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงินจำนวน 25 บริษัท

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ดังนี้

2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยได้พิจารณาผลการดำเนินงานย้อนหลังเป็นระยะเวลา 3 ปี คือ ตั้งแต่ปี 2549 - 2551 โดยใช้ข้อมูลจากงบ

การเงิน ณ สิ้นปีของแต่ละปี เพื่อนำมาสร้างตัวแบบความมั่นคงทางการเงิน โดยใช้เกณฑ์การแบ่งดังนี้

2.1.1 บริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงิน คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีผลประกอบการของบริษัทโดยได้รับกำไรต่อเนื่องกัน 3 ปี มีจำนวน 213 บริษัท

2.1.2 บริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีผลประกอบการของบริษัทโดยเกิดการขาดทุนต่อเนื่องกัน 3 ปี จำนวน 25 บริษัท

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลงบการเงินจากเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ซึ่งได้แก่ งบดุล งบกำไรขาดทุน และงบกระแสเงินสด ประจำปี 2549 ปี 2550 และปี 2551 ตามลำดับ ซึ่งต้องทำการศึกษาความมั่นคงทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 238 บริษัท

3.ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยเป็นอัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) มีจำนวน 5 อัตราส่วน ซึ่งสามารถแทนด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้

3.1 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม แทน X1

3.2 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน แทน X2

3.3 อัตราส่วนสินทรัพย์สภาพคล่อง แทน X3

3.4 อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น แทน X4

3.5 อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น แทน X5

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

4.การวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลข้างต้น ได้นำมาทำการวิเคราะห์และคำนวณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Excel และ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 สถิติพรรณนา ประกอบด้วย 1) ค่าเฉลี่ย (Mean) 2) ค่ามัธยฐาน (Median) 3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD) 4) สัมประสิทธิ์การแปรผัน (Coefficient of Variation : CV) 5) ความเบ้ (Skewness) และ 6) ความโด่ง (Kurtosis)

4.2 การตรวจสอบค่าผิดปกติ ซึ่งในการวิจัยนี้ เป็นการตรวจสอบค่าผิดปกติเชิงพหุ (Multivariate Outlier) ด้วยระยะทางมหาลาโนบิสกำลังสอง (Squared Mahalanobis Distances : D_i^2)

ซึ่ง D_1^2 มีการแจกแจงแบบ $\frac{p(n-1)^2 F_{p,n-p-1;\frac{\alpha}{2}}}{n(n-p-1+pF_{p,n-p-1;\frac{\alpha}{2}})}$ เมื่อ n และ p แทนขนาดข้อมูลและจำนวนตัวแปร ตามลำดับ ส่วน $F_{p,n-p-1;\frac{\alpha}{2}}$ คือ ค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ F ที่ระดับนัยสำคัญ $\frac{\alpha}{2}$ และองศาอิสระ (Degree of Freedom : df) เท่ากับ $(p, n-p-1)$

4.3 การสร้างตัวแบบเพื่อพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงิน โดยจะใช้การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ มีขั้นตอนการสร้างตัวแบบ ดังนี้

4.3.1 ตัดข้อมูลค่าผิดปกติเชิงพหุที่พิจารณาจาก D_1^2 ก่อนนำข้อมูลไปสร้างตัวแบบความมั่นคงทางการเงิน โดยพิจารณาถึงเงื่อนไข $n > 30p$

4.3.2 พิจารณาความเหมาะสมของตัวแบบความมั่นคงทางการเงิน โดยจะทดสอบสมมติฐาน $H_0: \beta_0 = \beta_1 = \dots = \beta_5$ VS H_1 : มี β_j อย่างน้อย 1 ค่า ไม่เท่ากับ 0 เมื่อ $j = 1, 2, \dots, 5$ ด้วยตัวสถิติ χ^2 และใช้ตัวสถิติ Hosmer-Lemeshow ทดสอบสมมติฐาน $H_0: E(Y) = \frac{\exp(\hat{\beta}_0 + \hat{\beta}_1 + \dots + \hat{\beta}_5)}{1 + \exp(\hat{\beta}_0 + \hat{\beta}_1 + \dots + \hat{\beta}_5)}$ VS $H_1: E(Y) \neq \frac{\exp(\hat{\beta}_0 + \hat{\beta}_1 + \dots + \hat{\beta}_5)}{1 + \exp(\hat{\beta}_0 + \hat{\beta}_1 + \dots + \hat{\beta}_5)}$

4.3.3 ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของตัวแบบความมั่นคงทางการเงิน โดยการนำตัวแบบที่ถูกสร้างขึ้นไปทดสอบความเที่ยงตรงกับข้อมูลที่ใช้สร้างตัวแบบและข้อมูลในปีถัดไป โดยตัดค่าผิดปกติเชิงพหุออกก่อนการทำการทดสอบ ซึ่งค่าความเที่ยงตรงแสดงในรูปร้อยละของการจำแนกถูก

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการจำแนกบริษัทจดทะเบียนที่มีความมั่นคงทางการเงินในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้วยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ โดยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับงบการเงินของบริษัทตัวอย่าง โดยวิเคราะห์ผลประกอบการย้อนหลังเป็นระยะเวลา 3 ปี คือ ตั้งแต่ปี 2549 - 2551 จำนวน 238 บริษัท ประกอบด้วย งบดุล งบกำไรขาดทุน และงบกระแสเงินสด จากนั้นนำมาคำนวณหาอัตราส่วนทางการเงินจำนวน 5 อัตราส่วน และเมื่อนำมาวิเคราะห์ทำให้ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพรรณนา

ค่าสถิติพรรณนา ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์การแปรผัน ความเบ้ และความโด่ง ซึ่งสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 1 - 6 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทที่มีความมั่นคงและไม่มีความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 - 2551

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย								
	ปี 2549			ปี 2550			ปี 2551		
	บริษัทที่มั่นคง	บริษัทที่ไม่มั่นคง	รวม	บริษัทที่มั่นคง	บริษัทที่ไม่มั่นคง	รวม	บริษัทที่มั่นคง	บริษัทที่ไม่มั่นคง	รวม
X1	0.157	-0.651	0.073	0.149	-1.409	-0.012	0.135	-0.979	0.020
X2	2.101	1.111	1.997	2.004	0.993	1.899	2.298	1.574	2.223
X3	1.476	0.770	1.402	1.403	0.650	1.324	1.504	1.125	1.464
X4	0.309	0.974	0.379	0.308	1.706	0.453	0.309	1.291	0.411
X5	0.155	0.556	0.197	0.138	0.182	0.143	0.140	0.530	0.180

จากตารางที่ 1 สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม (X1) มีค่าเฉลี่ยของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่าเฉลี่ยรวม ปี 2549 เท่ากับ 0.157 -0.651 และ 0.073

ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 0.149 -1.409 และ -0.012 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 0.135 -0.979 และ 0.020 ตามลำดับ

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (X2) มีค่าเฉลี่ยของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มี ความมั่นคง และค่าเฉลี่ยรวม ปี 2549 เท่ากับ 2.101 1.111 และ 1.997 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 2.004 0.993 และ 1.899 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 2.298 1.574 และ 2.223 ตามลำดับ

อัตราส่วนสินทรัพย์สภาพคล่อง (X3) มีค่าเฉลี่ยของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มี ความมั่นคง และค่าเฉลี่ยรวม ปี 2549 เท่ากับ 1.476 0.770 และ 1.402 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 1.403 0.650 และ 1.324 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 1.504 1.125 และ 1.464 ตามลำดับ

อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (X4) มีค่าเฉลี่ย ของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มี ความมั่นคง และค่าเฉลี่ยรวม ปี 2549 เท่ากับ 0.309 0.974 และ 0.379 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 0.308 1.706 และ 0.453 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 0.309 1.291 และ 0.411 ตามลำดับ

อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (X5) มีค่าเฉลี่ยของ บริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มี ความมั่นคง และค่าเฉลี่ยรวม ปี 2549 เท่ากับ 0.155 0.556 และ 0.197 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 0.138 0.182 และ 0.143 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 0.140 0.530 และ 0.180 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่ามัธยฐานของอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทที่มีความมั่นคงและไม่มี ความมั่นคง ทางการเงินของปี 2549 - 2551

ตัวแปร	ค่ามัธยฐาน								
	ปี 2549			ปี 2550			ปี 2551		
	บริษัทที่มั่นคง	บริษัทที่ไม่มั่นคง	รวม	บริษัทที่มั่นคง	บริษัทที่ไม่มั่นคง	รวม	บริษัทที่มั่นคง	บริษัทที่ไม่มั่นคง	รวม
X1	0.115	-0.057	0.098	0.129	-0.178	0.101	0.112	-0.031	0.097
X2	1.486	0.723	1.397	1.445	0.604	1.297	1.333	0.639	1.296
X3	0.934	0.417	0.893	0.976	0.342	0.927	0.899	0.323	0.865
X4	0.257	0.458	0.275	0.263	0.543	0.271	0.270	0.402	0.272
X5	0.116	0.122	0.116	0.096	0.151	0.096	0.095	0.070	0.093

จากตารางที่ 2 สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม (X1) มีค่ามัธยฐานของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่ามัธยฐานรวม ปี 2549 เท่ากับ 0.115 -0.057 และ 0.098 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 0.129 -0.178 และ 0.101 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 0.112 -0.031 และ 0.097 ตามลำดับ

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (X2) มีค่ามัธยฐานของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่ามัธยฐานรวม ปี 2549 เท่ากับ 1.486 0.723 และ 1.397 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 1.445 0.604 และ 1.297 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 1.333 0.639 และ 1.296 ตามลำดับ

อัตราส่วนสินทรัพย์สภาพคล่อง (X3) มีค่ามัธยฐานของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่ามัธยฐานรวม ปี 2549 เท่ากับ 0.934 0.417 และ 0.893 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 0.976 0.342 และ 0.927 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 0.899 0.323 และ 0.865 ตามลำดับ

อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (X4) มีค่ามัธยฐานของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่ามัธยฐานรวม ปี 2549 เท่ากับ 0.257 0.458 และ 0.275 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 0.263 0.543 และ 0.271 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 0.270 0.402 และ 0.272 ตามลำดับ

อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (X5) มีค่ามัธยฐานของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่ามัธยฐานรวม ปี 2549 เท่ากับ 0.116 0.122 และ 0.116 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 0.096 0.151 และ 0.096 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 0.095 0.070 และ 0.093 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทที่มีความมั่นคงและไม่มีความมั่นคงทางการเงินของปี 2549- 2551 ดัชนีปริญญาตรี

ตัวแปร	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน								
	ปี 2549			ปี 2550			ปี 2551		
	บริษัทที่มั่นคง	บริษัทที่ไม่มั่นคง	รวม	บริษัทที่มั่นคง	บริษัทที่ไม่มั่นคง	รวม	บริษัทที่มั่นคง	บริษัทที่ไม่มั่นคง	รวม
X1	0.225	1.663	0.621	0.251	4.049	1.387	0.259	4.377	1.446
X2	2.134	1.325	2.084	1.829	1.475	1.819	3.295	2.924	3.260
X3	1.753	1.032	1.704	1.458	1.002	1.434	2.242	2.241	2.240
X4	0.291	1.582	0.608	0.191	3.970	1.338	0.202	4.304	1.407
X5	0.169	1.841	0.618	0.162	0.173	0.163	0.139	1.550	0.521

จากตารางที่ 3 สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม (X1) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ปี 2549 เท่ากับ 0.225 1.663 และ 0.621 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 0.251 4.049 และ 1.387 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 0.259 4.377 และ 1.446 ตามลำดับ

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (X2) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ปี 2549 เท่ากับ 2.134 1.325 และ 2.084 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 1.829 1.475 และ 1.819 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 3.295 2.924 และ 3.260 ตามลำดับ

อัตราส่วนสินทรัพย์สภาพคล่อง (X3) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ปี 2549 เท่ากับ 1.753 1.032 และ 1.704 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 1.458 1.002 และ 1.434 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 2.242 2.241 และ 2.240 ตามลำดับ

อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (X4) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ปี 2549 เท่ากับ 0.219 1.582 และ 0.608 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 0.191 3.970 และ 1.338 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 0.202 4.304 และ 1.407 ตามลำดับ

อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (X5) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ปี 2549 เท่ากับ 0.169 1.841 และ 0.618 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 0.162 0.173 และ 0.163 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 0.139 1.550 และ 0.521 ตามลำดับ

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันของอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทที่มีความมั่นคงและไม่มี
ความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 - 2551

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์การแปรผัน								
	ปี 2549			ปี 2550			ปี 2551		
	บริษัทที่มั่นคง	บริษัทที่ไม่มั่นคง	รวม	บริษัทที่มั่นคง	บริษัทที่ไม่มั่นคง	รวม	บริษัทที่มั่นคง	บริษัทที่ไม่มั่นคง	รวม
X1	1.429	-2.553	8.553	1.680	-2.873	-111.7	1.913	-4.473	73.59
X2	1.016	1.193	1.043	0.913	1.485	0.958	1.434	1.857	1.466
X3	1.188	1.341	1.216	1.040	1.541	1.083	1.491	1.992	1.530
X4	0.942	1.624	1.606	0.620	2.327	2.954	0.655	3.333	3.423
X5	1.085	3.313	3.133	1.171	0.950	1.143	1.000	2.922	2.895

จากตารางที่ 4 สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม (X1) มีค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันรวม ปี 2549 เท่ากับ 1.429 -2.553 และ 8.553 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 1.680 -2.873 และ -111.695 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 1.913 -4.473 และ 73.592 ตามลำดับ

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (X2) มีค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันรวม ปี 2549 เท่ากับ 1.016 1.193 และ 1.043 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 0.913 1.485 และ 0.958 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 1.434 1.857 และ 1.466 ตามลำดับ

อัตราส่วนสินทรัพย์สภาพคล่อง (X3) มีค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันรวม ปี 2549 เท่ากับ 1.188 1.341 และ 1.216 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 1.040 1.541 และ 1.083 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 1.491 1.992 และ 1.530 ตามลำดับ

อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (X4) มีค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันรวม ปี 2549 เท่ากับ 0.942 1.624 และ 1.606 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 0.620 2.327 และ 2.954 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 0.655 3.333 และ 3.423 ตามลำดับ

อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (X5) มีค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่าสัมประสิทธิ์การ

แปรผันรวม ปี 2549 เท่ากับ 1.085 3.313 และ 3.133 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 1.171 0.950 และ 1.143 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 1.000 2.922 และ 2.895 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าความเบ้ของอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทที่มีความมั่นคงและไม่มี ความมั่นคง
ทางการเงินของปี 2549 - 2551

ตัวแปร	ค่าความเบ้								
	ปี 2549			ปี 2550			ปี 2551		
	บริษัทที่มั่นคง	บริษัทที่ไม่มั่นคง	รวม	บริษัทที่มั่นคง	บริษัทที่ไม่มั่นคง	รวม	บริษัทที่มั่นคง	บริษัทที่ไม่มั่นคง	รวม
X1	0.331	-2.846	-7.771	-0.412	-3.847	-11.584	-0.437	-4.936	-14.636
X2	3.430	2.520	3.432	2.819	3.386	2.777	4.907	3.938	4.811
X3	3.648	2.515	3.679	2.860	2.936	2.853	5.297	3.417	5.070
X4	8.595	2.859	7.598	1.745	3.876	11.959	2.095	4.966	14.989
X5	2.484	4.936	13.807	3.361	1.161	3.070	0.949	4.686	13.242

จากตารางที่ 5 สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม (X1) มีค่าความเบ้ของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มี ความมั่นคง และค่าความเบ้รวม ปี 2549 เท่ากับ 0.331 -2.846 และ -7.771 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ -0.412 -3.847 และ -11.584 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ -0.437 -4.936 และ -14.636 ตามลำดับ

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (X2) มีค่าความเบ้ของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มี ความมั่นคง และค่าความเบ้รวม ปี 2549 เท่ากับ 3.430 2.520 และ 3.432 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 2.819 3.386 และ 2.777 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 4.907 3.938 และ 4.811 ตามลำดับ

อัตราส่วนสินทรัพย์สภาพคล่อง (X3) มีค่าความเบ้ของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มี ความมั่นคง และค่าความเบ้รวม ปี 2549 เท่ากับ 3.648 2.515 และ 3.679 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 2.860 2.936 และ 2.853 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 5.297 3.417 และ 5.070 ตามลำดับ

อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (X4) มีค่าความเบ้ ของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มี ความมั่นคง และค่าความเบ้รวม ปี 2549 เท่ากับ 8.595 2.859

และ 7.598 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 1.745 3.876 และ 11.959 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 2.095 4.966 และ 14.989 ตามลำดับ

อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (X5) มีค่าความเบ้ของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่าความเบ้รวม ปี 2549 เท่ากับ 2.484 4.936 และ 13.807 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 3.361 1.161 และ 3.070 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 0.949 4.686 และ 13.242 ตามลำดับ

**ตารางที่ 6 ค่าความโค้งของอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทที่มีความมั่นคงและไม่มีความมั่นคง
ทางการเงินของปี 2549 - 2551**

ตัวแปร	ค่าความโค้ง								
	ปี 2549			ปี 2550			ปี 2551		
	บริษัทที่มั่นคง	บริษัทที่ไม่มั่นคง	รวม	บริษัทที่มั่นคง	บริษัทที่ไม่มั่นคง	รวม	บริษัทที่มั่นคง	บริษัทที่ไม่มั่นคง	รวม
X1	-0.269	8.092	75.209	2.582	15.974	151.358	2.988	24.555	222.625
X2	15.718	6.898	16.111	11.593	12.873	11.266	29.637	17.030	28.702
X3	17.832	6.094	18.507	10.577	8.708	10.683	36.401	12.691	33.741
X4	103.132	8.155	67.068	6.300	16.211	158.803	9.808	24.761	229.811
X5	13.285	24.550	204.552	23.536	0.682	20.164	-0.050	22.687	193.232

จากตารางที่ 6 สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม (X1) มีค่าความโค้งของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่าความโค้งรวม ปี 2549 เท่ากับ -0.269 8.092 และ 75.209 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 2.582 15.974 และ 151.358 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 2.988 24.555 และ 222.625 ตามลำดับ

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (X2) มีความโค้งของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่าความโค้งรวม ปี 2549 เท่ากับ 15.718 6.898 และ 16.111 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 11.593 12.873 และ 11.266 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 29.637 17.030 และ 28.702 ตามลำดับ

อัตราส่วนสินทรัพย์สภาพคล่อง (X3) มีค่าความโค้งของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่าความโค้งรวม ปี 2549 เท่ากับ 17.832 6.094 และ 18.507 ตามลำดับ ปี 2550

เท่ากับ 10.577 8.708 และ 10.683 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 36.401 12.691 และ 33.741 ตามลำดับ

อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (X4) มีค่าความโค้งของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่าความโค้งรวม ปี 2549 เท่ากับ 103.132 8.155 และ 67.068 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 6.300 16.211 และ 158.803 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ 9.808 24.761 และ 229.811 ตามลำดับ

อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (X5) มีค่าความโค้งของบริษัทที่มีความมั่นคง บริษัทที่ไม่มีความมั่นคง และค่าความโค้งรวม ปี 2549 เท่ากับ 13.285 24.550 และ 204.552 ตามลำดับ ปี 2550 เท่ากับ 23.536 0.682 และ 20.164 ตามลำดับ และปี 2551 เท่ากับ -0.050 22.687 และ 193.232 ตามลำดับ

2.การตรวจสอบค่าผิดปกติ

ผลการตรวจสอบค่าผิดปกติเชิงพหุด้วยระยะทางมหาลาโนบิสกำลังสอง (Squared Mahalanobis Distances : D_i^2) ทั้งบริษัทที่มีความมั่นคงและไม่มีความมั่นคงทางการเงิน เมื่อเทียบกับค่าวิกฤติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีข้อมูลทั้งหมด 238 บริษัท และมีตัวแปรจำนวน 5 ตัวแปร ทำให้ได้ค่าวิกฤติเท่ากับ 23.1218 และจากการตรวจสอบพบว่า ทั้ง 3 ปีพบค่าผิดปกติในบริษัทต่างๆ จำนวน 12 บริษัท โดยแบ่งเป็นบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงิน 9 บริษัท และบริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน 3 บริษัท ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดของบริษัทที่พบค่าผิดปกติตั้งแต่ปี 2549 - 2551 ได้ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการตรวจสอบค่าผิดปกติเชิงพหุด้วยระยะทางมหาลาโนบิสกำลังสองของข้อมูลปี 2549 - 2551

บริษัทที่ตรวจพบค่าผิดปกติ	ปี 2549	ปี 2550	ปี 2551
บริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงิน			
1. EIC (อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์)	109.748	79.43	99.66
2. SMPC (สหมิตรถ้ำแก๊ส)	-	78.331	-
3. BROCK (บ้านร็อคการ์เด็น)	63.516	41.668	74.331
4. CFRESH (ซีเฟรชอินดัสตรี)	26.012	27.766	-
5. LALIN (ลลิล พร็อพเพอร์ตี้)	-	26.869	96.047
6. MEDIAS (มีเดีย ออฟ มีเดียส์)	-	26.136	-
7. MDX (เอ็ม ดี เอ็กซ์)	28.532	24.232	-
8. UV (ยูนิ เวนเจอร์)	-	-	53.737
9. TF (ไทยเพรซิเดนทึฟูลส์)	139.321	-	-
บริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน			
1. CPICO (เซ็นทรัลอุตสาหกรรมกระดาษ)	221.743	193.782	232.915
2. DAIDO (ไดโดมอน กรุ๊ป)	127.006	23.771	213.779
3. TDT (ไทยเกรียง กรุ๊ป)	51.828	-	-

จากตารางที่ 7 พบว่าในปี 2549 - 2551 มีค่าผิดปกติจำนวน 8 9 และ 6 บริษัท ตามลำดับ โดยในปี 2549 พบค่าผิดปกติเชิงพหุที่เป็นบริษัทที่มีความมั่นคงและไม่มีความมั่นคงทางการเงินจำนวน 5 และ 3 บริษัทตามลำดับ ปี 2550 พบค่าผิดปกติเชิงพหุที่เป็นบริษัทที่มีความมั่นคงและไม่มีความมั่นคงทางการเงินจำนวน 7 และ 2 บริษัทตามลำดับ และปี 2551 พบค่าผิดปกติเชิงพหุที่เป็นบริษัทที่มีความมั่นคงและไม่มีความมั่นคงทางการเงินจำนวน 4 และ 2 บริษัทตามลำดับ และจะเห็นได้ว่ามีบริษัทที่พบค่าผิดปกติซ้ำกันทั้ง 3 ปี จำนวน 4 บริษัท โดยแบ่งเป็นบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงิน 2 บริษัท ได้แก่ 1) บริษัท อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน) 2) บริษัท บ้านร็อคการ์เด็น จำกัด (มหาชน) และเป็นบริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน 2 บริษัท ได้แก่ 1) บริษัท เซ็นทรัลอุตสาหกรรมกระดาษ จำกัด (มหาชน) 2) บริษัท ไดโดมอน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)

3.การตรวจสอบความเหมาะสมของตัวแบบความมั่นคงทางการเงิน

ผลการทดสอบตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 - 2551 เพื่อพิจารณาการเลือกตัวแบบและทดสอบความเหมาะสมของตัวแบบ (Goodness of Fit) ด้วยตัวสถิติ χ^2 และตัว

สถิติ Hosmer-Lemeshow ซึ่งมีค่าองศาอิสระ (Degree of Freedom : df) เท่ากับ 5 ซึ่งสามารถแสดงผลการทดสอบได้ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงผลการทดสอบค่าสถิติ χ^2 และค่าสถิติ Hosmer-Lemeshow ของตัวแบบความมั่นคงทางการเงิน

ปี	การทดสอบตัวแบบ			ตัวสถิติ Hosmer-Lemeshow		
	ค่าสถิติ χ^2	df	Sig.	ค่าสถิติ	df	Sig.
2549	23.338	5	0.000	1.878	5	0.985
2550	44.129	5	0.000	6.121	5	0.634
2551	27.517	5	0.000	5.990	5	0.648

จากตารางที่ 8 เมื่อทดสอบการเลือกตัวแบบด้วยตัวสถิติ χ^2 และทดสอบความเหมาะสมของตัวแบบด้วยตัวสถิติ Hosmer-Lemeshow พบว่า

ตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 มีค่าสถิติ χ^2 เท่ากับ 23.338 มีค่า Sig. ของค่าสถิติ χ^2 เท่ากับ 0.000 และมีค่าสถิติ Hosmer-Lemeshow เท่ากับ 1.878 ค่า Sig. ของค่าสถิติ Hosmer-Lemeshow เท่ากับ 0.985 ตามลำดับ

ตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2550 มีค่าสถิติ χ^2 เท่ากับ 44.129 มีค่า Sig. ของค่าสถิติ χ^2 เท่ากับ 0.000 และมีค่าสถิติ Hosmer-Lemeshow เท่ากับ 6.121 ค่า Sig. ของค่าสถิติ Hosmer-Lemeshow เท่ากับ 0.634 ตามลำดับ

ตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2551 มีค่าสถิติ χ^2 เท่ากับ 27.517 มีค่า Sig. ของค่าสถิติ χ^2 เท่ากับ 0.000 และมีค่าสถิติ Hosmer-Lemeshow เท่ากับ 5.990 ค่า Sig. ของค่าสถิติ Hosmer-Lemeshow เท่ากับ 0.648 ตามลำดับ

4.การประมาณค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแบบความมั่นคงทางการเงิน

ค่าประมาณสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแบบความมั่นคงทางการเงิน เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการคำนวณอัตราส่วนต่างๆในแต่ละปีไปคำนวณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS โดยสามารถแสดงผลค่าประมาณสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 - 2551 ได้ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงค่าประมาณสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี
2549-2551

ตัวแปร	ปี 2549		ปี 2550		ปี 2551	
	$\hat{\beta}$	Sig.	$\hat{\beta}$	Sig.	$\hat{\beta}$	Sig.
ค่าคงที่	3.502 ***	0.000	5.089 ***	0.000	-3.931 ***	0.000
X1	5.450 **	0.020	7.159 ***	0.000	3.965 ***	0.005
X2	-0.681	0.177	-1.098 **	0.020	-0.452	0.174
X3	0.296	0.573	0.307	0.551	0.070	0.854
X4	-1.963	0.217	-2.766 *	0.083	-1.815	0.242
X5	-0.637	0.595	-4.070	0.430	-2.704 **	0.023

***มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01   ** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05   * มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.10

จากตารางที่ 9 สามารถอธิบายรายละเอียดของข้อมูลได้ ดังนี้

ปี 2549 ค่าคงที่มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 3.502 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.01 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 โดยที่ตัวแปร X1 - X5 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 5.450 -0.681 0.296 -1.963 และ -0.637 ตามลำดับ และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.020 0.177 0.573 0.217 และ 0.595 ตามลำดับ จะทำให้ได้ตัวแบบของปี 2549 คือ $P(X) = 3.502 + 5.450X1 - 0.681X2 + 0.296X3 - 1.963X4 - 0.637X5$ และจะเห็นว่ามีเพียง X1 เท่านั้น ที่มีนัยสำคัญต่อความมั่นคงทางการเงินที่ระดับนัยสำคัญ 0.10

ปี 2550 ค่าคงที่มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 5.089 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.01 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 โดยที่ตัวแปร X1 - X5 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 7.159 -1.098 0.307 -2.766 และ -4.070 ตามลำดับ และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 0.020 0.551 0.083 และ 0.430 ตามลำดับ จะทำให้ได้ตัวแบบของปี 2550 คือ $P(X) = 5.089 + 7.159X1 - 1.098X2 + 0.307X3 - 2.766X4 - 4.070X5$ และจะเห็นว่ามี X1 X2 และ X4 ที่มีนัยสำคัญต่อความมั่นคงทางการเงินที่ระดับนัยสำคัญ 0.10

ปี 2551 ค่าคงที่มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ -3.931 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.01 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 โดยที่ตัวแปร X1 - X5 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 3.965 -0.452 0.070 -1.815 และ -2.704 ตามลำดับ และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.005 0.174 0.854 0.242 และ 0.023 ตามลำดับ จะทำให้ได้ตัวแบบของปี 2551 คือ $P(X) = -3.931 + 3.965X1 - 0.452X2 + 0.070X3 - 1.815X4 - 2.704X5$ และจะเห็นว่ามี X1 และ X5 ที่มีนัยสำคัญต่อความมั่นคงทางการเงินที่ระดับนัยสำคัญ 0.10

5.การตรวจสอบผลการนำตัวแบบความมั่นคงทางการเงินไปพยากรณ์

ผลการนำตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 - 2551 ไปพยากรณ์บริษัทที่มีความมั่นคงและไม่มีความมั่นคงทางการเงินจำนวน 238 บริษัท โดยได้นำไปทดสอบกับข้อมูลในแต่ละปี ซึ่งสามารถแสดงผลการทดสอบที่ได้ในตารางที่ 10 - 12 ตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 10 ผลการพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงินของบริษัทด้วยตัวแบบของปี 2549

บริษัทที่	ค่าพยากรณ์ของบริษัทที่		ร้อยละของการจำแนกถูก	ร้อยละรวมของการจำแนกถูก
	มีความมั่นคงทางการเงิน	ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน		
ปี 2549				
มีความมั่นคงทางการเงิน	207	1	99.52	90.87
ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน	20	2	9.09	
ปี 2550				
มีความมั่นคงทางการเงิน	204	4	98.08	91.30
ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน	16	6	27.27	
ปี 2551				
มีความมั่นคงทางการเงิน	202	6	97.12	91.74
ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน	11	9	40.91	

จากตารางที่ 10 เป็นผลการนำตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 ไปพยากรณ์บริษัทที่มีความมั่นคงและไม่มีความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 - 2551 ตามลำดับ เพื่อหาร้อยละของการจำแนกถูก และจากตารางที่ 10 สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 สามารถพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงินได้ถูกต้อง โดยแบ่งเป็นร้อยละของการจำแนกถูกของบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงิน บริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน และร้อยละของการจำแนกถูกรวม มีการจำแนกถูกร้อยละ 99.52 9.09 และ 90.87 ตามลำดับ เมื่อนำไปทดสอบกับข้อมูลในปี 2549

ตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 สามารถพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงินได้ถูกต้อง โดยแบ่งเป็นร้อยละของการจำแนกถูกของบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงิน บริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน และร้อยละของการจำแนกถูกรวม มีการจำแนกถูกร้อยละ 98.08 27.27 และ 91.30 ตามลำดับ เมื่อนำไปทดสอบกับข้อมูลในปี 2550

ตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 สามารถพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงินได้ถูกต้อง โดยแบ่งเป็นร้อยละของการจำแนกธุรกิจของบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงิน บริษัทที่ไม่มี ความมั่นคงทางการเงิน และร้อยละของการจำแนกธุรกิจรวม มีการจำแนกธุรกิจร้อยละ 97.12 40.91 และ 91.74 ตามลำดับ เมื่อนำไปทดสอบกับข้อมูลในปี 2551

ตารางที่ 11 ผลการพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงินของบริษัทด้วยตัวแบบของปี 2550

บริษัทที่	ค่าพยากรณ์ของบริษัทที่		ร้อยละของ การจำแนกธุรกิจ	ร้อยละรวมของ การจำแนกธุรกิจ
	มีความมั่นคง ทางการเงิน	ไม่มีความมั่นคง ทางการเงิน		
ปี 2550				
มีความมั่นคงทางการเงิน	204	2	99.03	92.14
ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน	16	7	30.43	
ปี 2551				
มีความมั่นคงทางการเงิน	197	9	92.49	90.83
ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน	12	11	47.83	

จากตารางที่ 11 เป็นผลการนำตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2550 ไปพยากรณ์บริษัทที่มีความมั่นคงและไม่มีความมั่นคงทางการเงินของปี 2550-2551 ตามลำดับ เพื่อหาร้อยละของการจำแนกธุรกิจ และจากตารางที่ 11 สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2550 สามารถพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงินได้ถูกต้อง โดยแบ่งเป็นร้อยละของการจำแนกธุรกิจของบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงิน บริษัทที่ไม่มี ความมั่นคงทางการเงิน และร้อยละของการจำแนกธุรกิจรวม มีการจำแนกธุรกิจร้อยละ 99.03 30.43 และ 92.14 ตามลำดับ เมื่อนำไปทดสอบกับข้อมูลในปี 2550

ตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2550 สามารถพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงินได้ถูกต้อง โดยแบ่งเป็นร้อยละของการจำแนกธุรกิจของบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงิน บริษัทที่ไม่มี ความมั่นคงทางการเงิน และร้อยละของการจำแนกธุรกิจรวม มีการจำแนกธุรกิจร้อยละ 92.49 47.83 และ 90.83 ตามลำดับ เมื่อนำไปทดสอบกับข้อมูลในปี 2551

ตารางที่ 12 การพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงินของบริษัทด้วยตัวแบบของปี 2551

บริษัทที่	ค่าพยากรณ์ของบริษัทที่		ร้อยละของ การจำแนกถูก	ร้อยละรวมของ การจำแนกถูก
	มีความมั่นคง ทางการเงิน	ไม่มีความมั่นคง ทางการเงิน		
ปี 2551				
มีความมั่นคงทางการเงิน	206	3	90.5	90.5
ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน	19	4	17.4	

จากตารางที่ 12 เป็นผลกรณนำตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2551 ไปพยากรณ์บริษัทที่มีความมั่นคงและไม่มีความมั่นคงทางการเงินของปี 2551 เพื่อหาร้อยละของการจำแนกถูก และจากตารางที่ 12 สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2551 สามารถพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงินได้ถูกต้อง โดยแบ่งเป็นร้อยละของการจำแนกถูกของบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงิน บริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน และร้อยละของการจำแนกถูกรวม มีการจำแนกถูกร้อยละ 90.5 17.4 และ 90.5 ตามลำดับ เมื่อนำไปทดสอบกับข้อมูลในปี 2551

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการทำวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและจำแนกบริษัทจดทะเบียนที่มีความมั่นคงทางการเงินในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้วยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลอัตราส่วนทางการเงินของกลุ่มบริษัทจำนวน 238 บริษัทแล้ว สามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

1.สรุปผลการวิจัย

การศึกษาและวิเคราะห์ความมั่นคงทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในการวิจัยนี้ เพื่อใช้ในการอธิบายโครงสร้างทางการเงินของกลุ่มบริษัท 2 กลุ่ม คือ กลุ่มบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงิน และกลุ่มบริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยโดยแบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การแปรผัน ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง

ส่วนที่ 2 ผลการตรวจสอบค่าผิดปกติเชิงพหุ

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบการเลือกตัวแบบและความเหมาะสมของตัวแบบ

ส่วนที่ 4 ผลการหาค่าประมาณสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแบบ

ส่วนที่ 5 ผลการพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงินด้วยตัวแบบของปี 2549-2551

1.1 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การแปรผัน ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง

1.1.1 ค่าเฉลี่ย จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนทางการเงินระหว่างบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงิน และบริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงินส่วนใหญ่มีค่าเป็นบวกและไม่ได้มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังมีค่าเฉลี่ยของบริษัทที่ไม่มีความ

มั่นคงทางการเงินและค่าเฉลี่ยรวมของบางตัวแปรที่มีค่าเป็นลบอย่างเห็นได้ชัดเจน ซึ่งมีอยู่เพียง 1 ตัวแปร ได้แก่ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม (X1) ของปี 2549 มีค่าเฉลี่ยของบริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงินเท่ากับ -0.651 ปี 2550 มีค่าเฉลี่ยของบริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงินเท่ากับ -1.409 และค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ -0.012 และปี 2551 มีค่าเฉลี่ยของบริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงินเท่ากับ -0.979

1.1.2 ค่ามัธยฐาน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่ามัธยฐานของอัตราส่วนทางการเงินมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนระหว่างบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงินและบริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน เช่น อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม (X1) ของปี 2549 ที่มีค่ามัธยฐานของบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงินเท่ากับ 0.115 และค่ามัธยฐานของบริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงินเท่ากับ -0.057 ปี 2550 มีค่ามัธยฐานของบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงินเท่ากับ 0.129 และค่ามัธยฐานของบริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงินเท่ากับ -0.178 และปี 2551 มีค่ามัธยฐานของบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงินเท่ากับ 0.112 และค่ามัธยฐานของบริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงินเท่ากับ -0.031 เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าตัวแปร X1 ของบริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงินจะมีค่ามัธยฐานเป็นลบ และนอกจากนี้ค่ามัธยฐานของทุกตัวแปรยังมีค่าไม่แตกต่างกันจนเกินไป ซึ่ง แสดงให้เห็นว่าไม่มีค่าใดของค่ามัธยฐานมีค่าสูงหรือต่ำผิดปกติไปจากตัวแปรอื่นๆ

1.1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ไม่มีค่าใดของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่มีค่าสูงหรือต่ำผิดปกติไปจากตัวแปรอื่นๆ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทุกตัวแปรไม่มีความแตกต่างกันมากนัก โดยส่วนใหญ่ค่าที่ได้มีค่าเป็นบวก

1.1.4 ค่าสัมประสิทธิ์การแปรผัน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนระหว่างค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันของบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงิน บริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน และค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันรวม ได้แก่ ตัวแปร X1 ของปี 2549 มีค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันของบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงินเท่ากับ 1.429 บริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงินมีค่าเท่ากับ -2.553 และมีค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันรวมเท่ากับ 8.553 ปี 2550 มีค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันของบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงินเท่ากับ -1.680 บริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงินมีค่าเท่ากับ -2.873 และมีค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันรวมเท่ากับ -111.695 และปี 2551 มีค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันของบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงินเท่ากับ 1.913 บริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงินมีค่าเท่ากับ -4.473 และค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันรวมเท่ากับ 73.592

จะเห็นได้ว่า มีตัวแปรเพียง 1 ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันสูงและต่ำ ผิดปกติจากค่าสัมประสิทธิ์การแปรผันของตัวแปรอื่นๆ ซึ่งได้แก่ ตัวแปรอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม (X1)

1.1.5 ค่าความเบ้ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่าความเบ้ของอัตราส่วนทางการเงินไม่ได้มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนและส่วนใหญ่มีค่าเป็นบวก นั้นหมายถึงข้อมูลส่วนใหญ่จะเบ้ขวามากกว่าทั้งบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงินและบริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน และนอกจากนี้ยังมีตัวแปรบางตัวแปรที่ค่าความเบ้มีค่าเป็นลบ ซึ่งได้แก่ตัวแปร X1 (อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม) ของปี 2549 มีค่าความเบ้ของบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงินเท่ากับ -2.846 และค่าความเบ้รวมเท่ากับ -7.771 ปี 2550 มีค่าความเบ้ของบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงินเท่ากับ -0.412 บริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงินมีค่าเท่ากับ -3.847 และมีค่าความเบ้รวมเท่ากับ -11.584 และปี 2551 มีค่าความเบ้ของบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงินเท่ากับ -0.437 บริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงินมีค่าเท่ากับ -4.936 และค่าความเบ้รวมเท่ากับ -14.636

1.1.6 ค่าความโด่ง จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีบางตัวแปรที่ค่าความโด่งรวมของอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทที่มีความมั่นคงทางการเงิน และบริษัทที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงินมีค่าสูงกว่าตัวแปรอื่นๆ ได้แก่ ตัวแปร X1 ของปี 2550 ที่มีค่าความโด่งรวมสูงถึง 151.358 และปี 2551 ค่าความโด่งรวมมีค่า 22.625 ตัวแปร X4 ของปี 2550 มีค่าความโด่งรวมสูงถึง 158.803 และปี 2551 ค่าความโด่งรวมมีค่า 229.811 และตัวแปร X5 ของปี 2549 มีค่าความโด่งรวมสูงถึง 204.552 และปี 2551 ค่าความโด่งรวมมีค่า 193.232

จะเห็นได้ว่า มีตัวแปร 3 ตัวแปร ที่มีค่าความโด่งสูงผิดปกติจากค่าความโด่งของตัวแปรอื่นๆ ซึ่งได้แก่ ตัวแปรอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม (X1) อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (X4) และอัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (X5)

1.2 ผลการตรวจสอบค่าผิดปกติเชิงพหุ

จากการตรวจสอบค่าผิดปกติเชิงพหุด้วยระยะทางมหาลาโนบิสกำลังสองหรือ D_i^2 พบว่า ในปี 2549 - 2551 มีค่าผิดปกติจำนวน 8 9 และ 6 บริษัทตามลำดับ โดยที่มีบริษัทที่พบค่าผิดปกติซ้ำกันทั้ง 3 ปี จำนวน 4 บริษัท ได้แก่ 1) บริษัท อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน) 2) บริษัท บ้านร็อคคาร์เด็น จำกัด (มหาชน) 3) บริษัท เซ็นทรัลอุตสาหกรรมกระดาษ จำกัด (มหาชน) และ 4) บริษัท ไคโดมอน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)

1.3 ผลการทดสอบการเลือกตัวแบบและความเหมาะสมของตัวแบบ

จากการทดสอบการเลือกตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 - 2551 ด้วยตัวสถิติ χ^2 พบว่า ตัวแบบความมั่นคงทางการเงินทั้ง 3 ปี มีสัมประสิทธิ์การถดถอยโลจิสติกส์อย่างน้อย 1 ค่าที่ไม่เท่ากับ 0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และจากการทดสอบความเหมาะสมของตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 - 2551 ด้วยตัวสถิติ Hosmer-Lemeshow พบว่า ตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของทั้ง 3 ตัวแบบ มีความเหมาะสมในการนำไปใช้อธิบายความมั่นคงทางการเงินที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เช่นเดียวกัน

1.4 ผลการหาค่าประมาณสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแบบ

จากการคำนวณหาค่าประมาณสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของทั้ง 3 ปี พบว่า ตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 มีตัวแปรเพียงตัวเดียวเท่านั้นที่มีนัยสำคัญต่อความมั่นคงทางการเงินที่ระดับนัยสำคัญ 0.10 ซึ่งได้แก่ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม (X1) ตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2550 มีตัวแปรหลายตัวแปรที่มีนัยสำคัญต่อความมั่นคงทางการเงินที่ระดับนัยสำคัญ 0.10 ซึ่งได้แก่ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม (X1) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (X2) และอัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (X4) และตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2551 มีตัวแปร 2 ตัวที่มีนัยสำคัญต่อความมั่นคงทางการเงินที่ระดับนัยสำคัญ 0.10 เช่นเดียวกัน ซึ่งได้แก่ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม (X1) และอัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (X5)

จะเห็นได้ว่า ตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของทั้ง 3 ปี มีตัวแปร X1 ที่มีนัยสำคัญต่อความมั่นคงทางการเงินที่ระดับนัยสำคัญ 0.10 นอกจากนี้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแบบทั้ง 3 ปี ที่มีกลุ่มตัวแปรหนึ่งเป็นบวก ได้แก่ ตัวแปร X1 (อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม) และตัวแปร X3 (อัตราส่วนสินทรัพย์สภาพคล่อง) และอีกกลุ่มตัวแปรหนึ่งเป็นลบ ได้แก่ ตัวแปร X2 (อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน) ตัวแปร X4 (อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น) และตัวแปร X5 (อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น)

1.5 ผลการพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงินของบริษัทด้วยตัวแบบของปี 2549 - 2551

ผลการพยากรณ์ความมั่นคงทางการเงินของบริษัทด้วยตัวแบบความมั่นคงทางการเงินของปี 2549 - 2551 พบว่า ตัวแบบความมั่นคงทางการเงินที่ได้จากวิธีการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์มีการจำแนกถูกไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90 แสดงว่าตัวแบบดังกล่าวมีความเที่ยงตรงสูง อย่างไรก็ตาม

ตามยังควรที่จะต้องระวังในการนำตัวแบบไปพยากรณ์เพื่อจำแนกบริษัทที่ไม่มี ความมั่นคงทางการเงิน เนื่องจากร้อยละการจำแนกถูกต้องค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะในปี 2549 แต่ผลการวิจัยก็มีความ น่าสนใจในประเด็นที่เมื่อนำตัวแบบไปพยากรณ์ในปีถัดไปกลับพบว่า การจำแนกบริษัทที่ไม่มี ความมั่นคงทางการเงินมีแนวโน้มถูกเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่ร้อยละการจำแนกถูกต้องของบริษัทที่มีความ มั่นคงทางการเงินก็อยู่ในระดับที่น่าพอใจ ดังนั้น ตัวแบบความมั่นคงทางการเงินจากการวิจัยนี้ จึงมี ความเหมาะสมในการนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจเพื่อลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 การวิจัยนี้เป็นการพิจารณาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีผลประกอบการ โดยได้รับกำไรและเกิดการขาดทุนต่อเนื่องกัน 3 ปีเท่านั้น ซึ่งอาจทำให้ได้ข้อมูล ที่นักลงทุนต้องการหรือกำลังพิจารณาที่จะลงทุนในบริษัทนั้นๆ ได้

2.2 การวิจัยนี้เป็นการศึกษาข้อมูลในอดีต สามารถนำมาใช้คาดการณ์แนวโน้มของการ ลงทุนในอนาคตได้ แต่ทั้งนี้อาจมีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะนำไปใช้ตัดสินใจในการลงทุนได้ ดังนั้น เพื่อให้การลงทุนในหลักทรัพย์ใดๆ ได้รับผลตอบแทนอย่างคุ้มค่าและลดความเสี่ยงได้ นักลงทุนจึง ควรพิจารณาถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่ออัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของหลักทรัพย์นั้นๆ ก่อนการ ตัดสินใจลงทุนร่วมด้วย

2.3 การวิจัยนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยครั้งต่อไป เพื่อสร้างเครื่องมือช่วย ในการตัดสินใจก่อนการลงทุนในหลักทรัพย์ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักลงทุนและประชาชน ทั่วไปในการช่วยลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการลงทุนในระดับหนึ่ง และผู้บริหารสามารถ นำไปใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ความมั่นคงบริษัทของตนเอง เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไข ปัญหาหรือพัฒนาบริษัทให้มีประสิทธิภาพต่อไป

บรรณานุกรม

- ขวัญใจ วิชัยยุทธ์. “การใช้ข้อมูลทางการเงินในการพยากรณ์ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เข้าข่ายฟื้นฟูกิจการ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- ฉัตรชัย จันทร์สองศรี. “ความมั่นคงของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2543.
- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. ค่าผิดปกติ [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 18 กรกฎาคม 2552. เข้าถึงได้จาก <http://www.watpon.com/Elearning/stat20.htm>
- ชุดิกาญจน์ ชำนาญพุกษา. “ความสัมพันธ์ของดัชนีชี้วัดทางการเงินกับการจัดอันดับเครดิตของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. รายชื่อบริษัท/หลักทรัพย์จดทะเบียน [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 5 มิถุนายน 2552. เข้าถึงได้จาก <http://www.set.or.th/th/company/companylist.html>
- _____. ภาพรวมตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 29 มิถุนายน 2552. เข้าถึงได้จาก http://www.set.or.th/th/about/overview/history_p1.html
- _____. ราคาหลักทรัพย์ [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 15 มิถุนายน 2552. เข้าถึงได้จาก <http://marketdata.set.or.th/>
- _____. สรุปภาพรวมบริษัท/หลักทรัพย์ [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 21 มิถุนายน 2552. เข้าถึงได้จาก <http://www.set.or.th/set/commonslookup.do?language=th&country=TH>
- ประสพชัย พสุนนท์ และปราณี นิลกรณ. “การวิเคราะห์ปัจจัยอัตราส่วนทางการเงินและการจัดกลุ่มบริษัทใน SET 50.” วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร 29, 1 (2552) : 221 – 248.
- ประสพชัย พสุนนท์ อาฟีฟ ลาเต๊ะ วันวิสา ไพรัชวรรณ และปราณี นิลกรณ. “การวิเคราะห์องค์ประกอบหลักข้อมูลความมั่นคงทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย.” ในการประชุมวิชาการและเสนอผลการวิจัย “ศิลปากรวิจัย” ครั้งที่ 1. (22 พฤศจิกายน 2550) นครปฐม, 2550.
- ปราณี นิลกรณ ภาณิต บูรณ์โกศา เพยาว์ กิมปฐุม พิศมัย อรรถธรรมสุนทร โอภาส วงษ์ทวีทรัพย์ และสุดา ตรีการเถลิงศักดิ์. “วิธีจำแนกกลุ่มแบบพารามตริกและนอนพารามตริก: ศึกษากรณีการใช้อัตราส่วนทางการเงินพยากรณ์กลุ่มกำไรขาดทุนของสหกรณ์การเกษตร.” วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร 27,1 (2550) : 181 – 197.

ไพรินทร์ นาคจั่น. “ปัจจัยที่กำหนดความล้มเหลวทางธุรกิจ กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ การเงินการคลัง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2543.

รัตติยา ปาทาน. “การเปรียบเทียบความมั่นคงทางการเงินระหว่างบริษัทขนาดเล็กและบริษัทขนาดใหญ่ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.” รายงานการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2547.

วีระศักดิ์ อากาศนวนกิจ. “ดัชนีแสดงฐานะการเงินของบริษัทจดทะเบียนที่อาจถูกเพิกถอน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.

ศุภชัย ศรีสุชาติ. ตลาดหลักทรัพย์กับการพัฒนาเศรษฐกิจไทย [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 9 กรกฎาคม 2552 เข้าถึงได้จาก <http://econ.tu.ac.th/archan/supachai/article/SET&Delopment.doc>

สตรีรัตน์ ไกรอ่อน. “การศึกษาความมั่นคงทางการเงินของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. งบการเงิน [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 30 มิถุนายน 2552. เข้าถึงได้จาก http://capital.sec.or.th/webapp/corp_fin2/cgibin/findFS.php?Mlang=t&ref_id=74&countent_id=1

อาภรณ์ พัฒนรัชตอคูล. “การวิเคราะห์ข้อมูลความมั่นคงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประจำปี 2550.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2551.

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตารางแสดงรายชื่อบริษัทหรือหลักทรัพย์จดทะเบียนที่ใช้สำหรับการวิจัย

ลำดับที่	ชื่อย่อ	ชื่อเต็ม
1	ADVANC	บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)
2	AH	บริษัท อ่าปีโก ไฮเทค จำกัด (มหาชน)
3	AHC	บริษัท โรงพยาบาลเอกชล จำกัด (มหาชน)
4	AI	บริษัท เอเชีย อินซูเลเตอร์ จำกัด (มหาชน)
5	AJ	บริษัท เอ.เจ.พลาสติก จำกัด (มหาชน)
6	ALUCON	บริษัท อลูคอน จำกัด (มหาชน)
7	AMC	บริษัท เอเชีย เมทัล จำกัด (มหาชน)
8	AP	บริษัท เอเชียพร็อพเพอร์ตี้ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
9	APRINT	บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
10	ASK	บริษัท เอเชียเสริมกิจลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน)
11	BAFS	บริษัท บริการเรือเพลิงการบินกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
12	BANPU	บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน)
13	BAT-3K	บริษัท ไทยสโตเรจ แบตเตอรี่ จำกัด (มหาชน)
14	BATA	บริษัท รองเท้าบาจาแห่งประเทศไทย จำกัด (มหาชน)
15	BCP	บริษัท บางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)
16	BECL	บริษัท ทางด่วนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
17	BGH	บริษัท กรุงเทพคูสตีแวกการ จำกัด (มหาชน)
18	BH	บริษัท โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน)
19	BIGC	บริษัท บิ๊กซี ซูเปอร์เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)
20	BJC	บริษัท เบอร์ลี่ ยุคเกอร์ จำกัด (มหาชน)
21	BROCK	บริษัท บ้านร็อคการ์เด็น จำกัด (มหาชน)
22	BWG	บริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน)
23	CCET	บริษัท แคล-คอมพ์ อีเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
24	CENTEL	บริษัท โรงแรมเซ็นทรัลพลาซ่า จำกัด (มหาชน)
25	CFRESH	บริษัท ซีเฟรชอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	ชื่อเต็ม
26	CI	บริษัท ชาญอิสสระ ดีเวล็อปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
27	CNT	บริษัท คริสเตียนีและนิลเส็น (ไทย) จำกัด (มหาชน)
28	CPALL	บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)
29	CPF	บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)
30	CPN	บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)
31	CSC	บริษัท ฝาจีบ จำกัด (มหาชน)
32	CSL	บริษัท ซีเอส ล็อกซอิน โฟ จำกัด (มหาชน)
33	CSP	บริษัท ซีเอสพี สตีลเซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)
34	CTW	บริษัท จรุงไทยไวร์แอนด์เคเบิล จำกัด (มหาชน)
35	DCC	บริษัท ไดนาสตีเซรามิก จำกัด (มหาชน)
36	DCON	บริษัท ดีคอนโปรดักส์ จำกัด (มหาชน)
37	DELTA	บริษัท เดลต้า อีเล็คโทรนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
38	DRT	บริษัท กระเบื้องหลังคาตราเพชร จำกัด (มหาชน)
39	DTAC	บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)
40	DTC	บริษัท ดุสิตธานี จำกัด (มหาชน)
41	EASON	บริษัท อีซัน เฟ้นท์ จำกัด (มหาชน)
42	EASTW	บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน)
43	EGCO	บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน)
44	EIC	บริษัท อุตสาหกรรม อิเล็กโทรนิคส์ จำกัด (มหาชน)
45	EMC	บริษัท อีเอ็มซี จำกัด (มหาชน)
46	EPCO	บริษัท โรงพิมพ์ตะวันออก จำกัด (มหาชน)
47	ERAWAN	บริษัท ดี เอรಾವัน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
48	FE	บริษัท ฟาร์อีสท์ ดีดีบี จำกัด (มหาชน)
49	FMT	บริษัท ฟรุททาว เมททัล (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)
50	FORTH	บริษัท ฟอर्थ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
51	GC	บริษัท โกลบอล คอนเน็คชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	ชื่อเต็ม
52	GENCO	บริษัท บริหารและพัฒนาเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จำกัด (มหาชน)
53	GFPT	บริษัท จีเอฟพีที จำกัด (มหาชน)
54	GL	บริษัท กรุ๊ปทีเอส จำกัด (มหาชน)
55	GLOW	บริษัท โกลว์ พลังงาน จำกัด (มหาชน)
56	GRAMMY	บริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน)
57	GSTEEL	บริษัท จี สตีล จำกัด (มหาชน)
58	HEMRAJ	บริษัท เหมราชพัฒนาที่ดิน จำกัด (มหาชน)
59	HMPRO	บริษัท โฮม โปรดักส์ เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)
60	HTC	บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน)
61	ICC	บริษัท ไอ.ซี.ซี. อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)
62	IFEC	บริษัท อินเทอร์เน็ต ฟาร์อีสท์ วิศวกรรม จำกัด (มหาชน)
63	INOX	บริษัท ไทยน็อกซ์ สแตนเลส จำกัด (มหาชน)
64	IRP	บริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน)
65	IRPC	บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน)
66	JTS	บริษัท จัสมิน เทเลคอม ซิสเต็มส์ จำกัด (มหาชน)
67	JUTHA	บริษัท จุฑานาวี จำกัด (มหาชน)
68	KC	บริษัท เค.ซี. พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)
69	KCAR	บริษัท กรุงไทยคาร์เร็นท์ แอนด์ ลีส จำกัด (มหาชน)
70	KDH	บริษัท โรงพยาบาลกรุงธน จำกัด (มหาชน)
71	KH	บริษัท บางกอก เซน ฮอสปิทอล จำกัด (มหาชน)
72	KSL	บริษัท น้ำตาลขอนแก่น จำกัด (มหาชน)
73	KTC	บริษัท บัตรกรุงไทย จำกัด (มหาชน)
74	KWC	บริษัท กรุงเทพโสภณ จำกัด (มหาชน)
75	KYE	บริษัท กันยงอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)
76	LALIN	บริษัท ลลิต พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)
77	LANNA	บริษัท ลานนารีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	ชื่อเต็ม
78	LH	บริษัท แลนด์เอนด์เฮาส์ จำกัด (มหาชน)
79	LPN	บริษัท แอล.พี.เอ็น.ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
80	LST	บริษัท ลำสูง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
81	LTX	บริษัท ลัคกี้เท็กซ์ (ไทย) จำกัด (มหาชน)
82	M-CHAI	บริษัท โรงพยาบาลมหาชัย จำกัด (มหาชน)
83	MAJOR	บริษัท เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
84	MAKRO	บริษัท สยามแม็คโคร จำกัด (มหาชน)
85	MATI	บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน)
86	MBK	บริษัท เอ็ม บี เค จำกัด (มหาชน)
87	MCOT	บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)
88	MDX	บริษัท เอ็ม ดี เอ็กซ์ จำกัด (มหาชน)
89	MEDIAS	บริษัท มีเดีย ออฟ มีเดียส์ จำกัด (มหาชน)
90	METCO	บริษัท มูราโมโต้ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
91	MFEC	บริษัท เอ็ม เอฟ อี ซี จำกัด (มหาชน)
92	MIDA	บริษัท ไมต้า แอสเซ็ท จำกัด (มหาชน)
93	MINOR	บริษัท ไมเนอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
94	MINT	บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)
95	MJD	บริษัท เมเจอร์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
96	MK	บริษัท มั่นคงเคหะการ จำกัด (มหาชน)
97	ML	บริษัท ไมต้า ลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน)
98	MLINK	บริษัท เอ็ม ลิงก์ เอเชีย คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
99	NEP	บริษัท เอ็นอีพี อสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
100	NNCL	บริษัท นวนคร จำกัด (มหาชน)
101	NOBLE	บริษัท โนเบิล ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
102	OCC	บริษัท โอ ซี ซี จำกัด (มหาชน)
103	OGC	บริษัท โอเชียนกลาส จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	ชื่อเต็ม
104	OISHI	บริษัท โออิชิ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
105	P-FCB	บริษัท ประกิต โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)
106	PB	บริษัท เพอร์ซิเดนท เบเกอร์รี่ จำกัด (มหาชน)
107	PDI	บริษัท ผาแดงอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)
108	PE	บริษัท พรีเมียร์เอ็นเตอร์ไพรซ์ จำกัด (มหาชน)
109	PERM	บริษัท เพิ่มสินสตีลเว็ลด์ จำกัด (มหาชน)
110	PF	บริษัท พร็อพเพอร์ตี้ เพอร์เฟก จำกัด (มหาชน)
111	PL	บริษัท ภัทรลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน)
112	PLE	บริษัท เพาเวอร์ไลน์ เอ็นจิเนียริง จำกัด (มหาชน)
113	POST	บริษัท โพสต์ พับลิชซิง จำกัด (มหาชน)
114	PRANDA	บริษัท แพรนด้า จิวเวลรี่ จำกัด (มหาชน)
115	PRG	บริษัท ปทุมไรชมิต แอนด์ แกรนารี จำกัด (มหาชน)
116	PRIN	บริษัท ปริณสุทรี จำกัด (มหาชน)
117	PS	บริษัท พฤษา เรียวเอสเตท จำกัด (มหาชน)
118	PSL	บริษัท พรีเมียมชิปปิง จำกัด (มหาชน)
119	PT	บริษัท พรีเมียร์ เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)
120	PTL	บริษัท โพลีเพล็กซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
121	PTTCH	บริษัท ปตท.เคมิกอล จำกัด (มหาชน)
122	PTTEP	บริษัท ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)
123	QH	บริษัท ควอลิตี้เฮาส์ จำกัด (มหาชน)
124	RAM	บริษัท โรงพยาบาลรามคำแหง จำกัด (มหาชน)
125	RANCH	บริษัท บางกอกเร็นซ์ จำกัด (มหาชน)
126	RATCH	บริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรีโฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)
127	RCL	บริษัท อาร์ ซี แอล จำกัด (มหาชน)
128	ROBINS	บริษัท ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน จำกัด (มหาชน)
129	ROCK	บริษัท ร็อกเวท จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	ชื่อเต็ม
130	ROJANA	บริษัท สวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน)
131	RPC	บริษัท ระยองเพียวริไฟเออร์ จำกัด (มหาชน)
132	S&P	บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)
133	SAMART	บริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
134	SAMCO	บริษัท สัมมากร จำกัด (มหาชน)
135	SAMTEL	บริษัท สามารถเทลคอม จำกัด (มหาชน)
136	SAT	บริษัท สมบูรณ์ แอ็ดวานซ์ เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)
137	SC	บริษัท เอสซี แอสเสท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
138	SCC	บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)
139	SCCC	บริษัท ปูนซิเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)
140	SCG	บริษัท สหโคเจน (ชลบุรี) จำกัด (มหาชน)
141	SE-ED	บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)
142	SEAFCO	บริษัท ซีฟโก้ จำกัด (มหาชน)
143	SF	บริษัท สยามฟิวเจอร์ ดีเวลอปเมนท์ จำกัด (มหาชน)
144	SHIN	บริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
145	SIM	บริษัท สามารถ ไอ-โมบาย จำกัด (มหาชน)
146	SINGHA	บริษัท สิงห์ พาราเทค จำกัด (มหาชน)
147	SIRI	บริษัท แสตนลิริ จำกัด (มหาชน)
148	SITHAI	บริษัท ศรีไทยซูเปอร์แวร์ จำกัด (มหาชน)
149	SKR	บริษัท ศิครินทร์ จำกัด (มหาชน)
150	SMIT	บริษัท สหมิตรเครื่องกล จำกัด (มหาชน)
151	SMPC	บริษัท สหมิตรถังแก๊ส จำกัด (มหาชน)
152	SNC	บริษัท เอส เอ็น ซี ฟอ์เมอร์ จำกัด (มหาชน)
153	SPACK	บริษัท เอส. แพ็ค แอนด์ พรินท์ จำกัด (มหาชน)
154	SPALI	บริษัท สุภาลัย จำกัด (มหาชน)
155	SPC	บริษัท สหพัฒนพิบูล จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	ชื่อเต็ม
156	SPG	บริษัท สยามภัณฑ์กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
157	SPI	บริษัท สหพัฒนาอินเตอร์โฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)
158	SPPT	บริษัท ซิงเกิ้ล พอยท์ พาร์ท (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
159	SSF	บริษัท สุรพลฟู๊ดส์ จำกัด (มหาชน)
160	SST	บริษัท ทรัพย์ศรีไทยคัลลิงสินค้า จำกัด (มหาชน)
161	STANLY	บริษัท ไทยสแตนเลย์การไฟฟ้า จำกัด (มหาชน)
162	SUC	บริษัท สหยูเนี่ยน จำกัด (มหาชน)
163	SVH	บริษัท สมิติวเฮ จำกัด (มหาชน)
164	SVI	บริษัท เอสวีไอ จำกัด (มหาชน)
165	SVOA	บริษัท เอสวีไอเอ จำกัด (มหาชน)
166	TASCO	บริษัท ทีปโก้แอสฟัลท์ จำกัด (มหาชน)
167	TCB	บริษัท ไทยคาร์บอนแบล็ค จำกัด (มหาชน)
168	TCCC	บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)
169	TCJ	บริษัท ที.ซี.เจ.เอเชีย จำกัด (มหาชน)
170	TCMC	บริษัท อุตสาหกรรมพรมไทย จำกัด (มหาชน)
171	TCOAT	บริษัท อุตสาหกรรมผ้าเคลือบพลาสติกไทย จำกัด (มหาชน)
172	TCP	บริษัท ไทยเคนเปเปอร์ จำกัด (มหาชน)
173	TEAM	บริษัท ทีมพีริซัน จำกัด (มหาชน)
174	TF	บริษัท ไทยเพรซิเดนท์ฟู๊ดส์ จำกัด (มหาชน)
175	TFD	บริษัท ไทยพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
176	THAI	บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)
177	THANI	บริษัท ราชธานีลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน)
178	TICON	บริษัท ไทคอน อินดัสเทรียล คอนเน็คชั่น จำกัด (มหาชน)
179	TIPCO	บริษัท ทีปโก้ฟู๊ดส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
180	TIW	บริษัท ไทยแลนด์ไอออนเวดส์ จำกัด (มหาชน)
181	TKS	บริษัท ที.เค.เอส. เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	ชื่อเต็ม
182	TKT	บริษัท ที.กรุงไทยอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
183	TLUXE	บริษัท ไทยลักซ์ เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด (มหาชน)
184	TMD	บริษัท อุตสาหกรรมถังโลหะไทย จำกัด (มหาชน)
185	TNITY	บริษัท ทรีนิตี้ วัฒนา จำกัด (มหาชน)
186	TNL	บริษัท ธนุกฤษณ์ จำกัด (มหาชน)
187	TNPC	บริษัท ไทยนามพลาสติกส์ จำกัด (มหาชน)
188	TOP	บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน)
189	TPA	บริษัท ไทยโพลิอะคริลิก จำกัด (มหาชน)
190	TPC	บริษัท ไทยพลาสติกและเคมีภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)
191	TPCORP	บริษัท เท็กซ์ไทล์เพรสทิจ จำกัด (มหาชน)
192	TPIPL	บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)
193	TPP	บริษัท ไทยบรรจุภัณฑ์และการพิมพ์ จำกัด (มหาชน)
194	TR	บริษัท ไทยเรยอน จำกัด (มหาชน)
195	TSC	บริษัท ไทยสตีลเคเบิล จำกัด (มหาชน)
196	TSTE	บริษัท ไทยซูการ์ เทอร์มินัล จำกัด (มหาชน)
197	TSTH	บริษัท ทาทา สตีล (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
198	TTA	บริษัท โทรีเซนไทย เอเจนต์ซีส์ จำกัด (มหาชน)
199	TUCC	บริษัท ไทยยูนิคคอยล์เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)
200	TUF	บริษัท ไทยยูเนียน โฟรเซน โปรตีน จำกัด (มหาชน)
201	TVO	บริษัท น้ำมันพืชไทย จำกัด (มหาชน)
202	TWP	บริษัท ไทยไวร์โปรดักท์ จำกัด (มหาชน)
203	TWZ	บริษัท ทีดับบลิวแซด คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
204	UP	บริษัท ยูเนียนพลาสติก จำกัด (มหาชน)
205	UPF	บริษัท ยูเนียนไฟโอเนียร์ จำกัด (มหาชน)
206	UST	บริษัท ยูไนเต็ด แสตนด์การ์ด เทอร์มินัล จำกัด (มหาชน)
207	UTP	บริษัท ยูไนเต็ด เปเปอร์ จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	ชื่อเต็ม
208	UV	บริษัท ยูนิ เวนเจอร์ จำกัด (มหาชน)
209	VARO	บริษัท วโรปกรณ์ จำกัด (มหาชน)
210	VIBHA	บริษัท โรงพยาบาลวิภาวดี จำกัด (มหาชน)
211	VNG	บริษัท วนชัย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
212	VNT	บริษัท วินิไทย จำกัด (มหาชน)
213	WG	บริษัท ไวท์กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
214	BMCL	บริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
215	CCP	บริษัท ผลิตภัณฑ์คอนกรีตชลบุรี จำกัด (มหาชน)
216	CPICO	บริษัท เซ็นทรัลอุตสาหกรรมกระดาษ จำกัด (มหาชน)
217	CWT	บริษัท ชัยวัฒนา แทนเนอรี่ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
218	DAIDO	บริษัท ไดโดมอน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
219	DISTAR	บริษัท ไดสตาร์ อิเล็กทริก คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
220	F&D	บริษัท ฟู้ดแอนด์ดริงส์ จำกัด (มหาชน)
221	GJS	บริษัท จี เจ สตีล จำกัด (มหาชน)
222	MATCH	บริษัท แมทชิง สตูดิโอ จำกัด (มหาชน)
223	N-PARK	บริษัท แนเชอร์ล พาร์ค จำกัด (มหาชน)
224	NMG	บริษัท เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
225	NPK	บริษัท นิวพลัสนิคดิ่ง จำกัด (มหาชน)
226	NWR	บริษัท เนวาร์ตน์พัฒนาการ จำกัด (มหาชน)
227	POMPUI	บริษัท ผลิตภัณฑ์อาหารกวางโพงศาล จำกัด (มหาชน)
228	POWER	บริษัท เพาเวอร์-พี จำกัด (มหาชน)
229	SAFARI	บริษัท ซาฟารีเวิลด์ จำกัด (มหาชน)
230	SMC	บริษัท เอสเอ็มซี มอเตอร์ส จำกัด (มหาชน)
231	SSE	บริษัท ชันไซน์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
232	STHAI	บริษัท ชันไทยอุตสาหกรรมมูม็อยาง จำกัด (มหาชน)
233	TDT	บริษัท ไทยเกรียง กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	ชื่อเต็ม
234	TFI	บริษัท ไทยฟิล์มอินคัสตรี จำกัด (มหาชน)
235	TGCI	บริษัท ไทย-เยอรมัน เซรามิค อินคัสตรี จำกัด (มหาชน)
236	TRS	บริษัท ตรังผลิตภัณฑ์อาหารทะเล จำกัด (มหาชน)
237	TT&T	บริษัท ทีทีแอนด์ที จำกัด (มหาชน)
238	TTL	บริษัท ทีทีแอล อุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

อัตราส่วนทางการเงิน

อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) สามารถแบ่งออกเป็นประเภทได้ 5 ประเภท โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. อัตราส่วนวัดสภาพคล่องและความยืดหยุ่นทางการเงิน (Liquidity Ratio) อัตราส่วนประเภทนี้ใช้วิเคราะห์ความคล่องตัวทางการเงินในระยะสั้น แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารสภาพคล่องของธุรกิจให้สามารถดำเนินไปได้ตามวงจรการดำเนินงานปกติและสามารถชำระหนี้สินระยะสั้นอันเกิดจากการดำเนินงานได้ทันเวลา ธุรกิจที่มีสภาพคล่องทางการเงินที่ดีย่อมชี้ให้เห็นว่าสามารถดำเนินธุรกิจไปได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่ติดขัด อัตราส่วนที่อยู่ในกลุ่มนี้ได้แก่

1.1 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม (Net working Capital to Total Assets Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่ใช้ในการวิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน โดยแสดงให้เห็นถึงสัดส่วนของมูลค่าสินทรัพย์หมุนเวียนหลังจากการชำระหนี้สินหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม มีสูตรดังนี้

$$\text{อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน} - \text{หนี้สินหมุนเวียน}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

ในการตีความอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีเงินทุนหมุนเวียนมากเพียงพอที่จะชำระค่าใช้จ่ายอื่นที่นอกเหนือจากหนี้สินหมุนเวียน เช่น จ่ายดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น ถ้าค่าที่ได้มีค่าต่ำแต่ไม่ถึงกับติดลบ แสดงว่ากิจการมีเงินทุนหมุนเวียนน้อยแต่ก็ยังสามารถชำระหนี้สินระยะสั้นได้ แต่หากค่าที่ได้ติดลบ แสดงว่ากิจการประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน ไม่มีเงินทุนหมุนเวียนเพียงพอที่จะชำระหนี้สินระยะสั้น

1.2 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นถึงสภาพคล่องของกิจการในระยะสั้น โดยพิจารณาถึงความสามารถของกิจการในการแปลงสภาพสินทรัพย์หมุนเวียนให้กลายเป็นเงินสดได้เพียงพอและทันต่อการชำระหนี้สินระยะสั้น ซึ่งชี้ให้เห็นถึงฐานะทางการเงินระยะสั้น โดยมีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

ในการตีความอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน หากค่าที่ได้เกิน 1 แสดงว่ากิจการมีสภาพคล่องทางการเงินที่ดี ค่านี้ยิ่งมีค่ามากเท่าใดก็ยิ่งสะท้อนให้เห็นถึงความคล่องตัวทางการเงินที่มีมากเท่านั้น แต่ถ้าหากค่าที่ได้ต่ำกว่า 1 แสดงว่ากิจการกำลังประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน นั่นคือ กิจการไม่สามารถแปลงสภาพสินทรัพย์หมุนเวียนให้กลายเป็นเงินสดเพื่อชำระหนี้สินระยะสั้นได้ทันเวลา

1.3 อัตราส่วนสินทรัพย์สภาพคล่อง (Acid Test Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นถึงสภาพคล่องของกิจการ โดยพิจารณาถึงเงินสดและสินทรัพย์ที่สามารถแปลงสภาพให้เป็นเงินสดได้เพียงพอและทันต่อการชำระหนี้สินระยะสั้น โดยมีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนสินทรัพย์สภาพคล่อง} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน} - \text{สินค้าคงคลัง}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

ในการตีความอัตราส่วนสินทรัพย์สภาพคล่อง หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีสินทรัพย์สภาพคล่องมากเพียงพอที่จะชำระหนี้สินหมุนเวียน ถ้าค่าที่ได้มีค่าต่ำแต่ไม่ถึงกับติดลบ แสดงว่ากิจการมีสินทรัพย์สภาพคล่องน้อย แต่ก็ยังสามารถชำระหนี้สินระยะสั้นได้ แต่หากค่าที่ได้ติดลบ แสดงว่ากิจการประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน ไม่มีสินทรัพย์สภาพคล่องเพียงพอที่จะชำระหนี้สินระยะสั้นได้

2. อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Activity Ratio) ได้แก่

2.1 อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์รวม (Sales to Total Asset Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นการแสดงถึงความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ที่มีอยู่เพื่อใช้สร้างรายได้หลักให้เกิดขึ้นในองค์กร ซึ่งถือได้ว่าเป็นการวัดประสิทธิภาพของการลงทุนโดยรวม หรืออีกนัยหนึ่งอาจจะพิจารณาได้ว่า เป็นการแสดงถึงความสามารถของผู้บริหารองค์กร ว่าเมื่อเทียบกับคู่แข่งในอุตสาหกรรมแล้ว มีความสามารถในการจัดการลงทุน ซึ่งอยู่ในรูปของสินทรัพย์ต่างๆ ขององค์กรได้ดีเพียงใด โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์รวม} = \frac{\text{ยอดขาย}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

3. อัตราส่วนวิเคราะห์โครงสร้างทางการเงินหรือโครงสร้างเงินทุน (Capital Structure Ratio) อัตราส่วนประเภทนี้ใช้วิเคราะห์แหล่งเงินทุนของกิจการว่าจะจัดหาเงินทุนมาจากส่วนของผู้

ถือหุ้นหรือก่อหนี้สิน แสดงให้เห็นถึงความอยู่รอดของกิจการในระยะยาว โดยเฉพาะเงินทุนระยะยาวซึ่งประกอบไปด้วยหนี้สินระยะยาวและส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งจะบอกถึงความเสี่ยงทางการเงินของกิจการ อัตราส่วนที่อยู่ในกลุ่มนี้ได้แก่

3.1 อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (Current Liabilities to Total Debt and Equity Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างเงินทุนที่เกิดจากการจัดหาเงินจากภายนอกในระยะสั้นว่าเป็นสัดส่วนเท่ากับโครงสร้างเงินทุนทั้งหมดของกิจการ และเป็นการประเมินภาระผูกพันที่กิจการจะต้องจ่ายชำระหนี้ในระยะสั้น โดยมีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น} = \frac{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}{\text{ยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

ในการตีความอัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น หากค่าที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่ากิจการมีความเสี่ยงทางการเงินน้อย ซึ่งกิจการสามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดเวลา แต่หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีความเสี่ยงทางการเงินสูง ซึ่งกิจการอาจไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดเวลา หรือกิจการกำลังประสบปัญหาทางการเงิน

3.2 อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (Long Term Debt to Total Debt and Equity Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงโครงสร้างเงินทุนของกิจการที่เกิดจากการจัดหาเงินทุนจากภายนอกในระยะยาวว่าเป็นสัดส่วนเท่ากับโครงสร้างเงินทุนทั้งหมดของกิจการ และเป็นการประเมินภาระผูกพันที่กิจการจะต้องจ่ายชำระหนี้ในระยะยาว โดยมีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น} = \frac{\text{หนี้สินระยะยาว}}{\text{ยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

ในการตีความอัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น หากค่าที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่ากิจการมีความเสี่ยงทางการเงินน้อย ซึ่งกิจการสามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดเวลา แต่หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีความเสี่ยงทางการเงินสูง ซึ่งกิจการอาจไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดเวลา หรือกิจการกำลังประสบปัญหาทางการเงิน

3.3 อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (Total Debt to Total Debt and Equity Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงโครงสร้างเงินทุนของกิจการที่เกิดจากการจัดหาเงินทุนในส่วนของหนี้สินของกิจการว่าเป็นสัดส่วนเท่าใดกับโครงสร้างเงินทุนทั้งหมดของกิจการ และเป็นการประเมินภาระผูกพันที่กิจการจะต้องจ่ายชำระหนี้สินทั้งหมดของกิจการ โดยมีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินรวม} = \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{ยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

ในการตีความอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น หากค่าที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่ากิจการมีความเสี่ยงทางการเงินน้อย ซึ่งกิจการสามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดเวลา แต่หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีความเสี่ยงทางการเงินสูง ซึ่งกิจการอาจไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดเวลา หรือกิจการกำลังประสบปัญหาทางการเงิน

3.4 อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์สุทธิ (Long Term Debt to Net Assets Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงโครงสร้างเงินทุนของกิจการที่เกิดจากการจัดหาเงินทุนจากภายนอกของกิจการว่าเป็นสัดส่วนเท่าใดกับสินทรัพย์สุทธิของกิจการ และเป็นการประเมินภาระผูกพันที่กิจการต้องจ่ายชำระหนี้ของกิจการ โดยมีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์สุทธิ} = \frac{\text{หนี้สินระยะยาว}}{\text{สินทรัพย์สุทธิ}}$$

ในการตีความอัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์สุทธิ หากค่าที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่ากิจการมีความเสี่ยงทางการเงินน้อย ซึ่งกิจการสามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดเวลา แต่หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีความเสี่ยงทางการเงินสูง ซึ่งกิจการไม่อาจสามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดเวลา หรือกิจการกำลังประสบปัญหาทางการเงิน

3.5 อัตราส่วนมูลค่าหุ้นสามัญต่อหนี้สินรวม เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงความเสี่ยงอันอาจจะเกิดขึ้นจากภาระผูกพันขององค์กร โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตรามูลค่าหุ้นสามัญต่อหนี้สินรวม} = \frac{\text{มูลค่าหุ้นสามัญ}}{\text{หนี้สินรวม}}$$

4.อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratio) อัตราส่วนประเภทนี้ใช้วิเคราะห์ผลการดำเนินงานของกิจการ ประสิทธิภาพในการบริหารของฝ่ายบริหารว่าสามารถใช้สินทรัพย์เพื่อก่อให้เกิดรายได้แก่กิจการมากน้อยเพียงใด อัตราส่วนที่อยู่ในกลุ่มนี้ได้แก่

4.1 อัตราส่วนกำไรขั้นต้นต่อยอดขาย (Gross Profit to Sale Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการควบคุมต้นทุนขายของฝ่ายบริหาร ซึ่งหมายถึงความสามารถในการทำกำไรจากยอดขาย โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนกำไรขั้นต้นต่อยอดขาย} = \frac{\text{กำไรขั้นต้น}}{\text{ยอดขาย}}$$

ในการตีความอัตราส่วนกำไรขั้นต้นต่อยอดขาย หากค่าที่ได้ค่าสูง แสดงว่ากิจการมีความสามารถในการทำกำไรขั้นต้นจากยอดขายมาก แต่หากค่าที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่ากิจการมีความสามารถในการทำกำไรขั้นต้นต่อขายน้อย

4.2 อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานต่อยอดขาย (Operation Income to Sale Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของกิจการ แสดงให้เห็นถึงความมีประสิทธิภาพการสร้างกำไรของผู้บริหาร โดยแสดงให้เห็นถึงสัดส่วนของกำไรจากการดำเนินงานต่อยอดขาย โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานต่อยอดขาย} = \frac{\text{กำไรจากการดำเนินงาน}}{\text{ยอดขาย}}$$

ในการตีความอัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานต่อยอดขาย หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีประสิทธิภาพในการทำกำไรสูง แต่หากค่าที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่ากิจการมีประสิทธิภาพในการบริหารงานเพื่อสร้างกำไรต่ำ

4.3 อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Assets Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงสัดส่วนของกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม โดยพิจารณาจากการใช้สินทรัพย์ของกิจการที่ก่อให้เกิดกำไรสุทธิ นอกจากนี้ยังใช้ประเมินประสิทธิภาพในการบริหารงานของผู้บริหารงานได้ด้วย โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

ในการตีความอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่าผู้บริหารของกิจการมีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่กิจการ แต่หากค่าที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่าผู้บริหารของกิจการไม่มีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่กิจการได้

4.4 อัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม (Earning before Interest Tax to Total Assets Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารในการใช้สินทรัพย์เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่กิจการ โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีต่อสินทรัพย์รวม} = \frac{\text{กำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

ในการตีความอัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่าผู้บริหารของกิจการมีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่กิจการ แต่หากค่าที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่าผู้บริหารของกิจการไม่มีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่กิจการได้

4.5 อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม (Retained Earnings to Total Asset Ratio) อัตราส่วนนี้แสดงถึงการสะสมกำไรในการดำเนินธุรกิจหรือเป็นการสะสมผลสำเร็จในรูปของกำไรจากการดำเนินธุรกิจมาตั้งแต่อดีต อาจจะพิจารณาได้อีกอย่างหนึ่งก็คือ อายุขององค์กร กล่าวคือ องค์กรที่มีอายุการดำเนินงานมาต่อเนื่องยาวนาน และต้องเป็นอดีตที่มีคุณภาพ หรือประสบความสำเร็จมาตั้งแต่ในอดีต ก็จะมีอัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวมค่อนข้างสูง โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม} = \frac{\text{กำไรสะสม}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

5. อัตราส่วนวิเคราะห์ความเพียงพอของกระแสเงินสดในการชำระหนี้ (Coverage Ratio) อัตราส่วนกลุ่มนี้ใช้วิเคราะห์ความเพียงพอของกระแสเงินสดที่ใช้ในการชำระหนี้สินของกิจการ เพื่อใช้ในการประเมินความมั่นคงของกิจการที่มีต่อภาระผูกพัน อัตราส่วนที่อยู่ในกลุ่มนี้ได้แก่

5.1 อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อดอกเบี้ยจ่าย (Net Income to Interest Expense Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่ใช้ในการวิเคราะห์ความเพียงพอของกำไรสุทธิที่ใช้ในการชำระดอกเบี้ยจ่ายของกิจการ แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการชำระดอกเบี้ยจ่ายของกิจการ แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารของผู้บริหารในการชำระดอกเบี้ยจ่าย โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อดอกเบี้ยจ่าย} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ดอกเบี้ยจ่าย}}$$

ในการตีความอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อดอกเบี้ยจ่าย หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีกำไรสุทธิเพียงพอในการชำระดอกเบี้ยจ่ายสูง แต่หากค่าที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่ากิจการมีความเพียงพอของกำไรสุทธิในการชำระดอกเบี้ยจ่ายต่ำ

5.2 อัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีเงินได้ต่อดอกเบี้ยจ่าย (Earning before Interest Tax to Interest Expense Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสามารถในการชำระดอกเบี้ยจ่าย แสดงให้เห็นถึงสัดส่วนกระแสเงินสดที่มีอยู่กับภาระหนี้สินว่ามีมากน้อยเพียงใด โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี} = \frac{\text{กำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี}}{\text{ต่อดอกเบี้ยจ่าย}}$$

ในการตีความอัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีเงินได้ต่อดอกเบี้ยจ่าย หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีความสามารถในการชำระดอกเบี้ยจ่ายสูง แต่หากค่าที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่ากิจการมีความสามารถในการชำระดอกเบี้ยจ่ายต่ำ

5.3 อัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีเงินได้ต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (Earning before Interest Tax to Total Debt and Equity Ratio) เป็นอัตราส่วนที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้สิน แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารงานของผู้บริหารในการชำระหนี้สินของกิจการ โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี} = \frac{\text{กำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีเงินได้}}{\text{ต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น} \quad \text{ยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

ในการตีความอัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีเงินได้ต่อยอดรวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีความสามารถในการชำระหนี้สินสูง แต่หากค่าที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่ากิจการมีความสามารถในการชำระหนี้สินต่ำ

5.4 อัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีเงินได้ต่อหนี้สินรวม (Earning before Interest Tax to Total Debt Ratio) เป็นอัตราส่วนที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้สิน แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารงานของผู้บริหารในการชำระหนี้สินของกิจการ โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี} = \frac{\text{กำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีเงินได้}}{\text{ต่อหนี้สินรวม} \quad \text{หนี้สินรวม}}$$

ในการตีความอัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีเงินได้ต่อหนี้สินรวม หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีความสามารถในการชำระหนี้สินสูง แต่หากค่าที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่ากิจการมีความสามารถในการชำระหนี้สินต่ำ

5.5 อัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ย ภาษีเงินได้ ค่าเสื่อมราคา และรายการตัดจ่ายต่อดอกเบี้ยจ่าย (Earning before Interest Tax Depreciation and Amortization to Interest Expense Ratio) อัตราส่วนนี้ใช้ในการวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้ แสดงให้เห็นถึงความสามารถของผู้บริหารในการชำระดอกเบี้ยจ่าย โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ย ภาษี ค่าเสื่อมราคา} = \frac{\text{กำไรก่อนดอกเบี้ย ภาษี ค่าเสื่อมราคา และรายการตัดจ่าย}}{\text{และรายการตัดจ่ายต่อดอกเบี้ยจ่าย} \quad \text{ดอกเบี้ยจ่าย}}$$

ในการตีความอัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ย ภาษีเงินได้ ค่าเสื่อมราคา และรายการตัดจ่ายต่อดอกเบี้ยจ่าย หากค่าที่ได้มีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีความสามารถในการชำระดอกเบี้ยจ่ายสูง แต่หากค่าที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่ากิจการมีความสามารถในการชำระดอกเบี้ยจ่ายต่ำ

5.6 อัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ย ภาษีเงินได้ ค่าเสื่อมราคา และรายการตัดจ่ายต่อหนี้สินรวม (Earning before Interest Tax Depreciation and Amortization to Total Debt Ratio)

อัตราส่วนนี้ใช้ในการวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้ แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารงานของผู้บริหารของผู้บริหารในการชำระหนี้สิน โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ย ภาษี ค่าเสื่อมราคา} = \frac{\text{กำไรก่อนดอกเบี้ย ภาษี ค่าเสื่อมราคา และรายการตัดจ่าย}}{\text{หนี้สินรวม}}$$

ในการตีความอัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ย ภาษีเงินได้ ค่าเสื่อมราคา และรายการตัดจ่ายต่อหนี้สินรวม หากค่าที่ได้มีค่าสูงแสดงว่ากิจการมีความสามารถในการชำระหนี้สินสูง แต่หากค่าที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่ากิจการมีความสามารถในการชำระหนี้สินต่ำ

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวกฤษณา ตาลเชื้อ

ที่อยู่ 132/6 หมู่ 4 ตำบลปากทะเล อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี 76110

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2548 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ -

คณิตศาสตร์ โรงเรียนบางจานวิทยา จังหวัดเพชรบุรี

พ.ศ. 2552 กำลังศึกษาระดับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจ

ทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2552 ธนาคารแห่งประเทศไทย

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี